

Úřední věstník

Evropské unie

C 57

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

5. března 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2005/C 57/01	Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 18. ledna 2005 ve věci C-257/01: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie (Nařízení (ES) č. 789/2001 a 790/2001 — Vízová politika — Kontrola a ostraha hranic — Článek 202 ES — Prováděcí pravomoci vyhrazené Radě — Aktualizace vyhrazená členským státům — Zvláštní povaha případů — Povinnost odůvodnění) 1	1
2005/C 57/02	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-464/01 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof): Johann Gruber proti Bay Wa AG (Bruselská úmluva — Článek 13 první pododstavec — Podmínky použití — Pojem „spotřebitelská smlouva“ — Koupě střešních tašek zemědělcem k pokrytí hospodářství využívaného zčásti k soukromému a zčásti k podnikatelskému účelu) 1	1
2005/C 57/03	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-27/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler proti Janus Versand GmbH (Bruselská úmluva — Žádost o výklad čl. 5 bodů 1 a 3, jakož i čl. 13 prvního pododstavce bodu 3 — Právo spotřebitele, který je příjemcem klamavé reklamy, soudně vymáhat zdánlivě vyhranou cenu — Kvalifikace — Žaloba smluvní povahy podle čl. 13 prvního pododstavce bodu 3 nebo čl. 5 bodu 1 nebo ve věci týkající se deliktů odpovědnosti podle čl. 5 bodu 3 — Podmínky) 2	2
2005/C 57/04	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-145/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Land Nordrhein-Westfalen proti Denkavit Futtermittel GmbH (Volný pohyb zboží — Směrnice 70/524/EHS — Články 28 ES a 30 ES — Doplnkové látky — Harmonizace vnitrostátních předpisů, co se týče obsahu vitamínu D v krmivech — Právní úprava členského státu zakazující dovoz krmiv, řádně vyráběných v jiném členském státě, ve kterých obsah vitamínu D3 překračuje obsah povolený v prvním členském státě) 3	3

CS

2005/C 57/05	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-174/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Streekgewest Westelijk Noord-Brabant proti Staatssecretaris van Financiën (Státní podpory — Článek 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 ES) — Záměr podpory — Zákaz provádění zamýšlených opatření před konečným rozhodnutím Komise — Dosah zákazu, jestliže podpora spočívá v osvobození od poplatku — Určení osob, jež se mohou dovolávat případného porušení) 3	3
2005/C 57/06	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-175/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): F. J. Pape proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Státní podpory — Článek 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 ES) — Záměr podpory — Zákaz provádění zamýšlených opatření před konečným rozhodnutím Komise — Poplatek částečně určený k financování opatření podpory — Poplatek zavedený před poskytnutím podpory) 4	4
2005/C 57/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-225/02 (žádost Juzgado de la Social n° 3 de Orense o rozhodnutí o předběžné otázce): Rosa García Blanco proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Stáří — Nezaměstnanost — Minimální doby pojištění — Doby pojištění zohledněné pro účely výpočtu výše dávek, avšak nikoliv pro účely získání nároku na tyto dávky — Doby nezaměstnanosti — Započítávání dob pojištění) 4	4
2005/C 57/08	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-302/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof): v řízení vedeném jménem Nilse Laurina Effinga (Rodinné dávky — Výživné poskytnuté členským státem jako záloha nezletilému dítěti — Dítě odsouzeného — Podmínky poskytnutí výživného — Odsouzený předaný do jiného členského státu za účelem výkonu trestu — Článek 12 ES — Články 3 a 13 nařízení (EHS) č. 1408/71) 5	5
2005/C 57/09	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-448/02: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Schválení účetní závěrky — Účetní období 1995 — Plodiny na orné půdě) 5	5
2005/C 57/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. ledna 2005 ve věci C-26/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Naumburg): Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna (Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky na služby — Zadání veřejné zakázky bez vyhlášení — Zadání zakázky podniku se smíšenou účastí — Soudní ochrana — Směrnice 89/665/EHS) 6	6
2005/C 57/11	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-38/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Neplnění povinnosti státem — Článek 28 ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Kolečková křesla — Přijetí do systému proplacení ze sociálního zabezpečení) 6	6
2005/C 57/12	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-74/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret): SmithKline Beecham plc proti Lægemiddelstyrelsen (Léčivé přípravky — Registrace — Zkrácený postup — Produkty v zásadě podobné — Účinná látka v různých formách solí — Doplňující dokumentace) 7	7

2005/C 57/13	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-117/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato): Società Italiana Dragaggi SpA a další proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia (Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Státní seznam lokalit vhodných jako lokality významné pro Společenství — Ochranná opatření)	7
2005/C 57/14	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-245/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Merck, Sharp & Dohme BV proti belgickému státu (Směrnice 89/105/EHS — Humánní léčivé přípravky — Žádost o zápis do pozitivního seznamu — Povaha lhůty pro odpověď — Závazná povaha — Důsledky překročení lhůty)	8
2005/C 57/15	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-254/03 P: Eduardo Vieira SA proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Rybolov — Dohoda o rybolovu s Argentinou — Finanční podpora Společenství — Snížení)	8
2005/C 57/16	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci 296/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Glaxosmithkline SA proti belgickému státu (Směrnice 89/105/EHS — Humánní léčivé přípravky — Žádost o zápis do pozitivního seznamu — Povaha lhůty pro odpověď — Závazná povaha — Důsledky překročení lhůty v případě zrušení rozhodnutí o zamítnutí)	9
2005/C 57/17	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) 20. ledna 2005 ve věci C-300/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht, Kassel): Honeywell Aerospace GmbH proti Hauptzollamt Gießen (Tranzitní režim Společenství — Vznik celního dluhu v důsledku porušení předpisů nebo nesrovnalostí — Důsledek opomenutí oznámit hlavnímu povinnému lhůtu pro předložení důkazu o místě porušení předpisů nebo nesrovnalostí)	9
2005/C 57/18	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) 20. ledna 2005 ve věci C-306/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 3 de Orense): Cristalina Salgado Alonso proti Instituto Nacional da la Seguriad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Články 12 ES, 39 ES a 42 ES — Článek 45 a čl. 48 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71 — Stáří a smrt — Nezaměstnanost — Minimální doby pojištění — Doby pojištění zohledněné při výpočtu dávek, ale nikoliv pro vznik nároku na dávky — Doby nezaměstnanosti — Započítání)	10
2005/C 57/19	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. prosince 2004 ve věci C-313/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/63/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě — Neoznámení prováděcích předpisů)	10
2005/C 57/20	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-356/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof): Elisabeth Mayer proti Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder (Rovné zacházení pro muže a ženy — Mateřská dovolená — Získání nároků na starobní důchod)	11

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 57/21	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-412/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Regeringsrätten): Hotel Scandic Gäsbäck AB proti Riksskatteverket (Šestá směrnice o DPH — Článek 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 — Poskytování stravy v jídelně obchodní společnosti za cenu nižší, než je cena výrobní — Základ daně) 11	11
2005/C 57/22	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-32/04: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/58/ES — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě) 12	12
2005/C 57/23	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. ledna 2005 ve věci C-61/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Neprovedení) 12	12
2005/C 57/24	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-101/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Gent): Roger Noteboom proti Rijksdienst voor Pensioenen („Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Dávky ve stáří — Příplatek na dovolenou poskytovaný osobě pobírající starobní důchod — Nezaměstnaný příhraniční pracovník, který se stane příjemcem dávek důchodového systému“) 13	13
2005/C 57/25	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. ledna 2005 ve věci C-198/04: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávání diplomů — Regulovaná povolání — Turistický průvodce) 13	13
2005/C 57/26	Věc C-500/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 29. listopadu 2004 ve věci Proxxon GmbH proti Oberfinanzdirektion Köln 14	14
2005/C 57/27	Věc C-504/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Schwerin ze dne 9. ledna 2004 ve věci Agrarproduktion Staebelow GmbH proti Landrat des Landkreises Bad Doberan 14	14
2005/C 57/28	Věc C-513/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Rechtbank van Eerste Aanleg Gent ze dne 1. prosince 2004 ve věci Kerckhaert-Morres proti belgickému státu 14	14
2005/C 57/29	Věc C-514/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof Amsterdam ze dne 30. listopadu 2004 ve věci Uroplasty B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam 15	15
2005/C 57/30	Věc C-518/04: Žaloba podaná dne 21. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice 15	15
2005/C 57/31	Věc C-519/04 P: Opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2004 D. Meca-Medinou a I. Majcenem proti rozsudku vydanému dne 30. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-313/02, D. Meca-Medina a I. Majcen proti Komisi Evropských společenství, podporované Finskou republikou 16	16

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 57/32	Věc C-520/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Korkein Hallinto-Oikeus ze dne 20. prosince 2004 ve věci Pirkko Marjatta Turpeinen	17
2005/C 57/33	Věc C-522/04: Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	17
2005/C 57/34	Věc C-523/04: Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království	19
2005/C 57/35	Věc C-524/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ze dne 21. prosince 2004 ve věci Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue	20
2005/C 57/36	Věc C-1/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Utlänningsnämnden ze dne 30. prosince 2004 ve věci Yunying Jis proti Migrationsverket	22
2005/C 57/37	Věc C-4/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Aachen ze dne 29. prosince 2004 ve věci Hasan Güzeli proti Oberbürgermeister der Stadt Aachen	23
2005/C 57/38	Výmaz věci C-11/03	23
2005/C 57/39	Výmaz věci C-10/04	23
2005/C 57/40	Výmaz věci C-13/04	24
2005/C 57/41	Výmaz věci C-307/04 P	24
Soud prvního stupně		
2005/C 57/42	Věc T-453/04: Žaloba podaná dne 22. září 2004 Dr. Peterem Lesetarem proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 57/43	Věc T-455/04: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2004 D. Beyatli a A. Candanem proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 57/44	Věc T-461/04: Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Imagination Technologies Ltd	26
2005/C 57/45	Věc T-465/04: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 European Dynamics SA proti Komisi Evropských společenství	26
2005/C 57/46	Věc T-468/04: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2004 Kenzem Takadou proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	27
2005/C 57/47	Věc T-470/04: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2004 Thomasem Peykerem proti Komisi Evropských společenství	28

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 57/48	Věc T-471/04: Žaloba podaná dne 6. prosince 2004 Georgiose Karatzoglem proti Evropské agentuře pro obnovu	28
2005/C 57/49	Věc T-472/04: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2004 Vassiliosem Tsarnavasem proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 57/50	Věc T-480/04: Žaloba podaná dne 14. prosince 2004 Chr. Muller Touw B.V. a A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd. proti Radě Evropské unie	29
2005/C 57/51	Věc T-481/04: Žaloba podaná dne 10. prosince 2004 Advance Magazine Publishers Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu	30
2005/C 57/52	Věc T-482/04: Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Komsa Kommunikation Sachsen AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	30
2005/C 57/53	Věc T-484/04: Žaloba podaná dne 9. prosince 2004 Françoissem Pilatem proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství	31
2005/C 57/54	Věc T-485/04: Žaloba podaná dne 10. prosince 2004 Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB) proti Komisi Evropských společenství	32
2005/C 57/55	Věc T-486/04: Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Christosem Michaiem proti Komisi Evropských společenství	32
2005/C 57/56	Věc T-487/04: Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Falcon Sporting AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	33
2005/C 57/57	Věc T-488/04: Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Falcon Sporting Goods AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	33
2005/C 57/58	Věc T-494/04: Žaloba podaná dne 22. prosince 2004 Wineke Neirinck proti Komisi Evropských společenství	34
2005/C 57/59	Věc T-495/04: Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Belfass proti Radě Evropské unie	34
2005/C 57/60	Věc T-498/04: Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd proti Radě Evropské unie	35
2005/C 57/61	Věc T-499/04: Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Hammarplastem AB proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	36
2005/C 57/62	Věc T-502/04: Žaloba podaná dne 24. prosince 2004 Stéphanem Lopparellim proti Komisi Evropských společenství	36
2005/C 57/63	Věc T-503/04: Žaloba podaná dne 27. prosince 2004 José Pedrem Pessoaem e Costa proti Komisi Evropských společenství	37

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 57/64	Věc T-504/04: Žaloba podaná dne 29. prosince 2004 S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) proti Komisi Evropských společenství	37
2005/C 57/65	Věc T-4/05: Žaloba podaná dne 4. ledna 2005 Guidem Strackem proti Komisi Evropských společenství	39
2005/C 57/66	Věc T-7/05: Žaloba podaná dne 11. ledna 2005 Komisí Evropských společenství proti Parthenon A.E.	39
2005/C 57/67	Věc T-15/05: Žaloba podaná dne 18. ledna 2005 Wimem De Waele proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	40
2005/C 57/68	Výmaz věci T-313/01	40
2005/C 57/69	Výmaz věci T-386/03	40
2005/C 57/70	Výmaz věci T-103/04	41
2005/C 57/71	Výmaz věci T-324/04 R	41
II <i>Přípravné akty</i>		
.....		
III <i>Oznámení</i>		
2005/C 57/72	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 45, 19.2.2005	42

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pléna)

ze dne 18. ledna 2005

ve věci C-257/01: Komise Evropských společenství proti
Radě Evropské unie

(Nařízení (ES) č. 789/2001 a 790/2001 — Vízová politika —
Kontrola a ostraha hranic — Článek 202 ES — Prováděcí
pravomoci vyhrazené Radě — Aktualizace vyhrazená člen-
ským státům — Zvláštní povaha případů — Povinnost
odůvodnění)

(2005/C 57/01)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-257/01, Komise Evropských společenství (zmocněn-
kyně: D. Maidani a C. O'Reilly), podporovaná: Nizozemským
královstvím (zmocněnkyně: H. G. Sevenster) proti Radě
Evropské unie (zmocněnci: E. Finnegan a I. Díez Parra), podpo-
rované Španělským královstvím (zmocněnkyně: R. Silva de
Lapuerta), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě
článku 230 ES, podaná dne 3. července 2001, Soudní dvůr
(plénium), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A.
Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, předsedové senátů, C.
Gulmann, J.-P. Puissochet a R. Schintgen (zpravodaj), N.
Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální
advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne
18. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-464/01 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberster Gerichtshof): Johann Gruber proti Bay Wa AG ⁽¹⁾

(Bruselská úmluva — Článek 13 první pododstavec —
Podmínky použití — Pojem „spotřebitelská smlouva“ —
Koupě střešních tašek zemědělcem k pokrytí hospodářství
využívaného zčásti k soukromému a zčásti k podnikatelskému
účelu)

(2005/C 57/02)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-464/01, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června
1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní přísluš-
nosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních
věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Oberster
Gerichtshof (Rakousko) ze dne 8. listopadu 2001, došlým
Soudnímu dvoru dne 4. prosince 2001, v řízení Johann Gruber
proti Bay Wa AG, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A.
Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen
(zpravodaj), G. Arestis a J. Klucka, soudci, generální advokát: F.
G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada,
vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pravidla o příslušnosti stanovená Úmluvou ze dne 27. září 1968
o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských
a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978
o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké
Británie a Severního Irska, Úmluvy ze dne 25. října 1982
o přistoupení Řecké republiky, Úmluvy ze dne 26. května 1989
o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a Úmluvy
ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské
republiky a Švédského království, musí být vykládána následujícím
způsobem:

- osoba, jež uzavřela smlouvu týkající se zboží určeného zčásti k účelu podnikatelskému a zčásti k účelu, jež se netýká její podnikatelské činnosti, nemá právo dovolávat se prospěchu ze zvláštních pravidel o příslušnosti uvedených v článcích 13 až 15 uvedené Úmluvy, ledaže je podnikatelský účel natolik okrajový, že má zanedbatelnou úlohu v celkovém kontextu dotčené transakce, přičemž skutečnost, že nepodnikatelská stránka převažuje, nemá v tomto ohledu vliv;
- je věcí soudu, u nějž je řízení vedeno, rozhodnout, zda dotčená smlouva byla uzavřena v rozsahu nikoliv zanedbatelném k uspokojení potřeb týkajících se podnikatelské činnosti dotčené osoby, nebo zda naopak podnikatelský účel měl pouze nepatrnou úlohu;
- za tím účelem je namístě, aby uvedený soud vzal v úvahu veškeré relevantní skutkové poznatky objektivně vyplývající ze spisu; není naopak třeba přihlížet k okolnostem nebo skutečnostem, o nichž mohl smluvní partner vědět při uzavření smlouvy, ledaže se osoba, jež se dovolává postavení spotřebitele, chovala takovým způsobem, že mohla u druhé smluvní strany oprávněně vyvolat dojem, že jedná za podnikatelským účelem.

(¹) Úř. věst. C 56, 2.3.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-27/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler proti Janus Versand GmbH (¹)

(Bruselská úmluva — Žádost o výklad čl. 5 bodů 1 a 3, jakož i čl. 13 prvního pododstavce bodu 3 — Právo spotřebitele, který je příjemcem klamavé reklamy, soudně vymáhat zdánlivě vyhranou cenu — Kvalifikace — Žaloba smluvní povahy podle čl. 13 prvního pododstavce bodu 3 nebo čl. 5 bodu 1 nebo ve věci týkající se deliktů odpovědnosti podle čl. 5 bodu 3 — Podmínky)

(2005/C 57/03)

(Jednací jazyk: němčina)

1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a soudních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) ze dne 14. ledna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 31. ledna 2002 v řízení Petra Engler proti Janus Versand GmbH, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann a R. Schintgen (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. - F. Contet, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pravidla o příslušnosti stanovená Úmluvou ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, ve znění Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Helénské republiky, ve znění Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a ve znění Úmluvy ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, musejí být vykládána následujícím způsobem:

- žaloba, kterou se spotřebitel domáhá určení podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území má své bydliště, že společnost zásilkového prodeje se sídlem v jiném smluvním státě je povinna vydat cenu zdánlivě jím vyhranou, má smluvní povahu ve smyslu čl. 5 bodu 1 uvedené úmluvy, za podmínky, že jednak tato společnost za účelem přimět spotřebitele k uzavření smlouvy mu zaslala jmenovitě určenou zásilku, která mohla vyvolat dojem, že mu bude udělena cena, pokud zašle zpět „poukázku k vyplacení“ přiloženou k této zásilce, a že jednak uvedený spotřebitel přijme podmínky stanovené prodejcem a skutečně požádá o vyplacení slíbené výhry;

- naproti tomu, i když uvedená zásilka obsahuje kromě toho reklamní katalog výrobků této společnosti s formulářem „nezávazná zkušební objednávka“, dvojí okolnost, že udělení ceny není závislé na objednávce zboží a že spotřebitel skutečně žádnou takovou objednávku neučinil, nemá žádný vliv na výše uvedený výklad.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-145/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Land Nordrhein-Westfalen proti Denkavit Futtermittel GmbH ⁽¹⁾

(Volný pohyb zboží — Směrnice 70/524/EHS — Články 28 ES a 30 ES — Doplnkové látky — Harmonizace vnitrostátních předpisů, co se týče obsahu vitamínu D v krmivech — Právní úprava členského státu zakazující dovoz krmiv, řádně vyráběných v jiném členském státě, ve kterých obsah vitamínu D3 překračuje obsah povolený v prvním členském státě)

(2005/C 57/04)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-145/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Německo), ze dne 31. ledna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 18. dubna 2002, v řízení Land Nordrhein-Westfalen proti Denkavit Futtermittel GmbH, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Ustanovení článku 12 ve spojení s článkem 19 směrnice Rady 70/524/EHS ze dne 23. listopadu 1970 o doplňkových látkách v krmivech, ve znění směrnice Rady 84/587/EHS ze dne 29. listopadu 1984 musejí být vykládána tak, že brání opatření, kterým členský stát zakáže na svém území uvádění na trh doplňkového krmiva řádně vyráběného v jiném členském státě v souladu s čl. 12 odst. 1 uvedené směrnice z důvodu obsahu vitamínu D.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-174/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Streekgewest Westelijk Noord-Brabant proti Staatssecretaris van Financiën ⁽¹⁾

(Státní podpory — Článek 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 ES) — Záměr podpory — Zákaz provádění zamýšlených opatření před konečným rozhodnutím Komise — Dosah zákazu, jestliže podpora spočívá v osvobození od poplatku — Určení osob, jež se mohou dovolávat případného porušení)

(2005/C 57/05)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-174/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 8. března 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 13. května 2002, v řízení Streekgewest Westelijk Noord-Brabant proti Staatssecretaris van Financiën, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 93 odst. 3 poslední věta Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 poslední věta ES) musí být vykládán v tom smyslu, že se jej může dovolávat procesní subjekt podléhající poplatku, který je nedílnou součástí opatření podpory a který je vybírán v rozporu se zákazem provádění uvedeným v tomto ustanovení nezávisle na otázce, zda je tento procesní subjekt dotčen narušením hospodářské soutěže vyplývajícím z opatření podpory.

2) Článek 93 odst. 3 poslední věta Smlouvy musí být vykládán v tom smyslu, že zákaz, který stanoví, se použije na poplatek pouze tehdy, pokud existuje vztah závazného určení mezi výnosem z tohoto poplatku a příslušným opatřením podpory. Skutečnost, že podpora je poskytnuta v podobě osvobození od poplatku nebo že ztráta příjmů kvůli tomuto osvobození je pro potřeby odhadu rozpočtu dotčeného členského státu vyrovnána zvýšením poplatku, není sama o sobě dostačující k vytvoření takového vztahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 169, 13.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-175/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): F. J. Pape proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij ⁽¹⁾

(Státní podpory — Článek 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 ES) — Záměr podpory — Zákaz provádění zamýšlených opatření před konečným rozhodnutím Komise — Poplatek částečně určený k financování opatření podpory — Poplatek zavedený před poskytnutím podpory)

(2005/C 57/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-175/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 8. března 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 13. května 2002, v řízení F. J. Pape proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Zákaz provádění uvedený v poslední větě čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní poslední věta čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES) se nepoužije na poplatek v případě, že tento poplatek nebo určitá část výnosu z něj nejsou účelově vázány k financování podpory.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 169, 13.7.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-225/02 (žádost Juzgado de la Social nº 3 de Orense o rozhodnutí o předběžné otázce): Rosa García Blanco proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Stáří — Nezaměstnanost — Minimální doby pojištění — Doby pojištění zohledněné pro účely výpočtu výše dávek, avšak nikoliv pro účely získání nároku na tyto dávky — Doby nezaměstnanosti — Započítávání dob pojištění)

(2005/C 57/07)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-225/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Juzgado de lo Social nº 3 de Orense (Španělsko) ze dne 30. března 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 17. června 2002, v řízení Rosa García Blanco a Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (zpravodaj), P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Není namístě odpovědět na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci C-225/02.1

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 10.8.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-302/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Oberster Gerichtshof): v řízení vedeném jménem Nilse
Laurina Effinga ⁽¹⁾

*(Rodinné dávky — Výživné poskytnuté členským státem jako
záloha nezletilému dítěti — Dítě odsouzeného — Podmínky
poskytnutí výživného — Odsouzený předaný do jiného člen-
ského státu za účelem výkonu trestu — Článek 12 ES —
Články 3 a 13 nařízení (EHS) č. 1408/71)*

(2005/C 57/08)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-302/02, jejímž předmětem je žádost Oberster Gerichtshof (Rakousko) zaslaná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání v řízení probíhajícím před tímto soudem vedeném jménem Nilse Laurina Effinga, rozhodnutí o předběžné otázce, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann předseda senátu, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Za okolností, jakými jsou okolnosti věci v původním řízení, v nichž zaměstnaná osoba ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, byla předána jako odsouzená osoba do členského státu, z něhož pochází, k výkonu zbývajících částí svého trestu, jsou v oblasti rodinných dávek a v souladu s čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení použitelné práve právní předpisy tohoto členského státu. Ustanovení uvedeného nařízení, a zejména jeho článek 3, ani článek 12 ES nebrání tomu, aby v takové situaci právní předpisy některého členského státu vázaly poskytnutí takových rodinných dávek, jakými jsou dávky stanovené Österreichisches Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschußen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz) (rakouský spolkový zákon o poskytování záloh na výživné dětí státem), členům rodiny takového státního příslušníka

Společenství na podmínku, že posledně jmenovaný je nadále ve výkonu trestu na jeho území.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 7.12.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-448/02: Řecká republika proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

*(EZOZF — Schválení účetní závěrky — Účetní období 1995
— Plodiny na orné půdě)*

(2005/C 57/09)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-448/02, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES podaná dne 10. prosince 2002, Řecká republika (zmocněnec: I. Chalkias a G. Kanellopoulos) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: M. Condou-Durande), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris (zpravodaj) a G. Arestis, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 11. ledna 2005

ve věci C-26/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Naumburg): Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna ⁽¹⁾)

(Směrnice 92/50/EHS — Veřejné zakázky na služby — Zadání veřejné zakázky bez vyhlášení — Zadání zakázky podniku se smíšenou účastí — Soudní ochrana — Směrnice 89/665/EHS)

(2005/C 57/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-26/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Naumburg (Německo), ze dne 8. ledna 2003, zapsaným do rejstříku Soudního dvora dne 23. ledna 2003 v řízení Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (zpravodaj), M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 11. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, která byla pozměněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/52/ES ze dne 13. října 1997, musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost členských států zajistit možnost účinného a rychlého přezkumu rozhodnutí učiněných zadavateli se vztahuje rovněž na rozhodnutí učiněná mimo formální postup při zadání zakázky a před formálním vyhlášením zakázky, zejména na rozhodnutí o určení, zda určitá zakázka je v osobní a věcné působnosti směrnice 92/50 ve znění pozdějších změn. Tato možnost přezkumu je dostupná každé osobě, která má nebo měla zájem na získání určité veřejné zakázky a které v důsledku domnělého protiprávního jednání vznikla škoda nebo jí hrozí, od okamžiku, kdy byla vyjádřena vůle zadavatele, která

může mít právní účinky. Členské státy tedy nemohou podmínit možnost přezkumu skutečností, že postup týkající se dotčené veřejné zakázky formálně dosáhl určitého stadia.

2) V případě, že zadavatel má v úmyslu uzavřít se společností od něj právně odlišnou, na jejímž kapitálu má účast spolu s jedním nebo více soukromými podniky, úplatnou smlouvu o službách, které jsou ve věcné působnosti směrnice 92/50, ve znění směrnice 97/52, musí být vždy použity postupy pro zadávání veřejných zakázek stanovené touto směrnicí.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-38/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království ⁽¹⁾)

(Neplnění povinnosti státem — Článek 28 ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Kolečková křesla — Přijetí do systému proplacení ze sociálního zabezpečení)

(2005/C 57/11)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-38/03, jejíž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES, podaná dne 3. února 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: L. Ström a F. Simonetti) proti Belgickému království (zmocněnkyně: původně A. Snoecx, poté E. Dominkovits), podporovanému Španělským královstvím (zmocněnkyně: L. Fraguas Garda), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Belgické království nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 28 ES tím, že

- 1) — určilo technická kritéria, kterým musí vyhovět kolečková křesla proto, aby mohla být uhrazena ze sociálního zabezpečení tak, že jsou ze seznamu uhraditelných kolečkových křesel vyloučena kolečková křesla opatřena označením CE, které však nevyhovují relativním kritériím, zejména průměru předních a zadních kol, potahu nebo čalounění sedadla a opěradla; rozměrům podpěrek a příček, opěrce hlavy nebo stupače, jakož i opěrkám nohou;
- určilo obecnější kritéria, kterým musí vyhovovat sortiment hospodářského subjektu, aby byl přijat do seznamu uhraditelných kolečkových křesel, tedy zvláštní podmínky pro vozíky bez osobního pohonu, jakož i zvláštní podmínky pro vozíky s osobním pohonem, podle kterých musejí tyto vozíky být k dispozici v minimálním počtu určité šířky sedadla;
- ustanovilo příliš přísnou aktualizaci seznamu přístrojů, které se přijímají do systému proplacení,

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Španělské království ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-74/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret): SmithKline Beecham plc proti Lægemedelstyrelsen (¹)

(Léčivé přípravky — Registrace — Zkrácený postup — Produkty v zásadě podobné — Účinná látka v různých formách solí — Doplnující dokumentace)

(2005/C 57/12)

(Jednací jazyk: dánština)

Ve věci C-74/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 14. února 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 19. února 2003, v řízení: SmithKline Beecham plc proti Lægemedelstyrelsen, za přítomnosti: Synthon BV a Genton BV, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 4 třetí pododstavec bod 8 písm. a) iii) směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965, o sblížení právních a správních předpisů týkajících se léčivých přípravků, ve znění směrnic Rady 87/21/EHS ze dne 22. prosince 1986, 89/341/EHS ze dne 3. května 1989 a 93/39/EHS ze dne 14. června 1993, musí být vykládán v tom smyslu, že nevylučuje, aby žádost o registraci léčivého přípravku mohla být projednána v rámci zkráceného postupu upraveného v tomto ustanovení, obsahuje-li tento léčivý přípravek stejnou léčebně účinnou část jako referenční léčivý přípravek, ale sloučenou s jinou solí.

2. Na podporu žádosti předložené na základě čl. 4 třetího pododstavce bodu 8 písm. a) iii) směrnice 65/65 v platném znění žadatel může z vlastního podnětu nebo na žádost příslušného orgánu členského státu předložit doplňující dokumentaci ve formě některých farmakologických nebo toxikologických zkoušek nebo klinických hodnocení, aby prokázal, že jeho léčivý přípravek je v zásadě podobný referenčnímu léčivému přípravku.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-117/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato): Società Italiana Dragaggi SpA a další proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia (¹)

(Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Státní seznam lokalit vhodných jako lokality významné pro Společenství — Ochranná opatření)

(2005/C 57/13)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-117/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Itálie) ze dne 17. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 18. března 2003, v řízení: Società Italiana Dragaggi SpA a další proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Autonoma del Friuli Venezia Giulia, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissochet, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 4 odst. 5 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že ochranná opatření uvedená v čl. 6 odst. 2 až 4 této směrnice musí být přijata pouze pro lokality, které jsou zařazeny v souladu s čl. 4 odst. 2 třetím pododstavcem uvedené směrnice do seznamu lokalit vybraných jako lokality významné pro Společenství přijatého Komisí Evropských společenství postupem podle článku 21 této směrnice.

Pokud se jedná o lokality vhodné jako lokality významné pro Společenství, které jsou uvedeny na státních seznamech předaných Komisi, a zejména lokality, které jsou místem výskytu prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů, jsou členské státy podle směrnice 92/43 povinny přijmout vhodná ochranná opatření s ohledem na cíl ochrany upravený směrnici k ochraně důležitého ekologického zájmu, který těmto lokalitám na vnitrostátní úrovni náleží.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-245/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): *Merck, Sharp & Dohme BV proti belgickému státu* (¹)

(*Směrnice 89/105/EHS — Humánní léčivé přípravky — Žádost o zápis do pozitivního seznamu — Povaha lhůty pro odpověď — Závazná povaha — Důsledky překročení lhůty*)

(2005/C 57/14)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-245/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Conseil d'État (Belgie) ze dne 9. května 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 10. června 2003, v řízení *Merck, Sharp & Dohme BV* proti belgickému státu, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), C. Gulmann, R. Schintgen a G. Arestis, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Lhůta stanovená v čl. 6 bodě 1 prvním pododstavci směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření

upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění je lhůtou závaznou, kterou vnitrostátní orgány nemají právo překročit.

2. Článek 6 bod 1 první pododstavec směrnice 89/105 neukládá automatický zápis léčivého přípravku do seznamu hromadně vyráběných léčivých přípravků hrazených systémem zdravotního pojištění v případě překročení lhůty stanovené v uvedeném článku.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-254/03 P: *Eduardo Vieira SA proti Komisi Evropských společenství* (¹)

(*Opravný prostředek — Rybolov — Dohoda o rybolovu s Argentinou — Finanční podpora Společenství — Snížení*)

(2005/C 57/15)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-254/03 P, *Eduardo Vieira SA* (advokáti: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier a D. Domínguez Pérez), přičemž druhým účastníkem řízení je Komise Evropských společenství (zmocněnci: S. Pardo Quintillán, ve spolupráci s J. Rivas-Andresem a J. Gutiérrezem Gisbertem), jejímž předmětem je opravný prostředek podle článku 56 statutu Soudního dvora podaný dne 13. června 2003, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Opravný prostředek se zamítá.*

2) *Eduardo Vieira SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci 296/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Glaxosmithkline SA proti belgickému státu ⁽¹⁾

(Směrnice 89/105/EHS — Humánní léčivé přípravky — Žádost o zápis do pozitivního seznamu — Povahy lhůty pro odpověď — Závazná povaha — Důsledky překročení lhůty v případě zrušení rozhodnutí o zamítnutí)

(2005/C 57/16)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-296/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Conseil d'État (Belgie) ze dne 27. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. července 2003, v řízení Glaxosmithkline SA proti belgickému státu, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), C. Gulmann, P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Lhůta stanovená v čl. 6 bodě 1 prvním pododstavci směrnice Rady 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1988 o průhlednosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění je lhůtou závaznou, kterou vnitrostátní orgány nemají právo překročit.
- 2) Členským státům přísluší, aby určily, zda překročení lhůty stanovené v čl. 6 bodě 1 prvním pododstavci směrnice 89/105/EHS nebrání tomu, aby příslušné orgány formálně přijaly nové rozhodnutí, jestliže předchozí rozhodnutí bylo zrušeno soudní cestou, přičemž takovou možnost je možno uplatnit pouze v přiměřené lhůtě, která v žádném případě nemůže přesáhnout lhůtu stanovenou v uvedeném článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

20. ledna 2005

ve věci C-300/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht, Kassel): Honeywell Aerospace GmbH proti Hauptzollamt Gießen ⁽¹⁾

(Tranzitní režim Společenství — Vznik celního dluhu v důsledku porušení předpisů nebo nesrovnalostí — Důsledek opomenutí oznámit hlavnímu povinnému lhůtu pro předložení důkazu o místě porušení předpisů nebo nesrovnalostí)

(2005/C 57/17)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-300/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hessisches Finanzgericht, Kassel (Německo) ze dne 25. dubna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 11. července 2003, v řízení mezi Honeywell Aerospace GmbH a Hauptzollamt Gießen, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a K. Schieman, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Ustanovení čl. 203 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve spojení s článkem 379 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, musí být vykládána v tom smyslu, že celní dluh vznikl, když zásilka propuštěná do režimu vnějšího tranzitu Společenství nebyla předložena celnímu úřadu určení, ale že členský stát, o jehož celní úřad odesláni se jedná, může přikročit k vybrání dluhu, jen pokud oznámil hlavnímu povinnému, že disponuje tříměsíční lhůtou pro předložení požadovaných důkazů a hlavní povinný je v této lhůtě neposkytl.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

20. ledna 2005

ve věci C-306/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 3 de Orense): Cristalina Salgado Alonso proti Instituto Nacional da la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Články 12 ES, 39 ES a 42 ES — Článek 45 a čl. 48 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71 — Stáří a smrt — Nezaměstnanost — Minimální doby pojištění — Doby pojištění zohledněné při výpočtu dávek, ale nikoliv pro vznik nároku na dávky — Doby nezaměstnanosti — Započítání)

(2005/C 57/18)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-306/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Juzgado de lo Social nº 3 de Orense (Španělsko) ze dne 24. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 16. července 2003, v řízení Cristalina Salgado Alonso proti Instituto Nacional da la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (zpravodaj), P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Články 39 ES a 42 ES, jakož i článek 45 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu pravidlu, jako je pravidlo uvedené v dvacátém osmém dodatečném ustanovení obecného zákona o sociálním zabezpečení, které neumožňuje příslušným orgánům členského státu vzít v úvahu, za účelem vzniku nároku na starobní důchod v rámci vnitrostátního systému, některé doby pojištění, které nezaměstnaný pracovník získal na území tohoto státu a během kterých útvar správy pojištění pro případ nezaměstnanosti odváděl příspěvky na důchodové pojištění, s tím, že tyto doby jsou brány v úvahu pouze při výpočtu výše uvedeného důchodu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 16. prosince 2004

ve věci C-313/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/63/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě — Neoznámení prováděcích předpisů)

(2005/C 57/19)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-313/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. července 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnkyně: M.-J. Jonczy) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia ve spolupráci s A. Cingolem), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen a J. Makarczyk, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 16. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Italská republika tím, že nepřijala nezbytné právní a správní předpisy pro dosažení souladu se směrnicí Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) a s Evropskou dohodou ze dne 30. září 1998 o úpravě pracovní doby námořníků, která je ke směrnici připojena, a v každém případě tím, že o těchto předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 1 této směrnice.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-356/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof): Elisabeth Mayer proti Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder ⁽¹⁾

(Rovné zacházení pro muže a ženy — Mateřská dovolená — Získání nároků na starobní důchod)

(2005/C 57/20)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-356/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 9. července 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 18. srpna 2003, v řízení Elisabeth Mayer proti Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), K. Schieman a E. Juhász, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 6 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků, ve znění směrnice Rady 96/97/ES ze dne 20. prosince 1996, musí být vykládán v tom smyslu, že brání pravidlům vnitrostátního práva, podle nichž zaměstnankyně nezíská za dobu zákonné mateřské dovolené, která je zčásti placena zaměstnavatelem, nároky na poskytnutí pojistné renty, jež je součástí doplňkového důchodového systému, z toho důvodu, že získání těchto nároků je podmíněno tím, že zaměstnankyně pobírá po dobu mateřské dovolené zdanitelný příjem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 1.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-412/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Regeringsrätten): Hotel Scandic Gåsabäck AB proti Riksskatteverket ⁽¹⁾

(Šestá směrnice o DPH — Článek 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 — Poskytování stravy v jídelně obchodní společnosti za cenu nižší, než je cena výrobní — Základ daně)

(2005/C 57/21)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-412/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Regeringsrätten (Švédsko) ze dne 29. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 3. října 2003, v řízení Hotel Scandic Gåsabäck AB proti Riksskatteverket, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za použití zboží nebo služby pro osobní potřeby považuje plnění, za které je poskytnuto skutečné protiplnění, i když je toto protiplnění nižší, než je výrobní cena dodaného zboží či režijní cena poskytnuté služby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-32/04: Komise Evropských společenství proti
Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/58/ES —
Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě)

(2005/C 57/22)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-32/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 29. ledna 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: U. Wölker a F. Simonetti) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a C. Mercier), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2001/58/ES ze dne 27. července 2001, kterou se podruhé mění směrnice 91/155/EHS, kterou se vymezují a stanoví podrobnosti o systému specifických informací pro nebezpečné přípravky podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES a pro nebezpečné látky podle článku 27 směrnice Rady 67/548/EHS (bezpečnostní listy), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 13. ledna 2005

ve věci C-61/04: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/76/ES —
Spalování odpadů — Neprovedení)

(2005/C 57/23)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-61/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění smluvní povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 12. února 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnec: M. Konstantinidis) proti Řecké republice (zmocněnkyně: N. Dafniou), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů 2000/76/ES tím, že nepřijala nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-101/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Arbeidsrechtbank Gent): Roger Noteboom proti Rijks-
dienst voor Pensioenen ⁽¹⁾)

(„Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení
(EHS) č. 1408/71 — Dávky ve stáří — Příplatek na dovo-
lenou poskytovaný osobě pobírající starobní důchod — Neza-
městnaný příhraniční pracovník, který se stane příjemcem
dávky důchodového systému“)

(2005/C 57/24)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-101/04, jejíž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Arbeidsrechtbank Gent (Belgie) ze dne 17. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 26. února 2004, v řízení Roger Noteboom proti Rijksdienst voor Pensioenen, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení N. Colneric (zpravodaj), úřadující předsedkyně čtvrtého senátu, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Taková dávka, jakou je příspěvek na dovolenou, upravený v článku 22 královské vyhlášky č. 50 ze dne 24. října 1967 o starobním a pozůstalostním důchodu zaměstnaných osob, ve znění zákona ze dne 30. března 1994, a v článku 56 královské vyhlášky ze dne 21. prosince 1967 o obecné úpravě důchodového systému a systému pozůstalostních důchodů zaměstnaných osob, ve znění královské vyhlášky ze dne 27. ledna 1998, představuje dávku ve stáří ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998.

2. Článek 45 odst. 6 nařízení 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, musí být vykládán tak, že příslušná instituce členského státu musí za účelem poskytování takové dávky jakou je dávka dotčená ve věci v původním řízení, přihlédnout k době úplné nezaměstnanosti, v průběhu níž bývalý pracovník pobíral dávky podle čl. 71 odst. 1 písm. a) ii) téhož nařízení č. 1408/71, jako by se na něj během jeho posledního zaměstnání vztahovaly právní předpisy uplatňované touto institucí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 20. ledna 2005

ve věci C-198/04: Komise Evropských společenství proti
Francouzské republice ⁽¹⁾)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/48/EHS
a 92/51/EHS — Uznávání diplomů — Regulovaná povolání
— Turistický průvodce)

(2005/C 57/25)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-198/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 4. května 2004, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: M. Patakia a H. Stovlbaek) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues, C. Isidoro a O. Christmann), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, M. J. Makarczyk a P. Küris (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. ledna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Francouzská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy a nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48, pokud se jedná o povolání turistického průvodce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2. Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 168, 26.6.2004.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 29. listopadu 2004 ve věci Proxxon GmbH proti Oberfinanzdirektion Köln

(Věc C-500/04)

(2005/C 57/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 29. listopadu 2004 ve věci Proxxon GmbH proti Oberfinanzdirektion Köln, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Patří samostatně dovezené ploché, křížové, TX (Innentorx) zástrčné šroubováky na čtyřhran a šrouby s šestihranným vybráním hlavy, jejichž druh je blíže popsán v usnesení do položky 8204 ?
- 2) Patří samostatně dovezené, v usnesení blíže popsané součásti sady na čtyřhran, které se při použití nedotýkají přímo spojovacího materiálu (matka, šroub) do položky 8204 ?
- 3) Patří samostatně dovezené momentové měřicí klíče ze sady na čtyřhran, jenž jsou blíže popsány v usnesení do položky 8204 ?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Schwerin ze dne 9. ledna 2004 ve věci Agrarproduktion Staebelow GmbH proti Landrat des Landkreises Bad Doberan

(Věc C-504/04)

(2005/C 57/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgericht Schwerin (Německo) ze dne 9. ledna 2004 ve věci Agrarproduktion Staebelow GmbH proti Landrat des Landkreises Bad Doberan, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 8. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgericht Schwerin žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je první pododstavec čl. 13 odst. 1 písm. c) ve spojení s bodem 2 písm. a) přílohy VII a s bodem 1 písm. a) (třetí odrážka) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 (¹) o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií ve znění čl. 3 bodu 1 a přílohy II nařízení Komise (ES) č. 1326/2001 (²) neplatný, protože porušuje zásadu proporcionality?

(¹) Úř. věst. L 147, s. 1.

(²) Úř. věst. L 177, s. 60.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Rechtbank van Eerste Aanleg Gent ze dne 1. prosince 2004 ve věci Kerckhaert-Morres proti belgickému státu

(Věc C-513/04)

(2005/C 57/28)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozhodnutím Rechtbank van Eerste Aanleg Gent België ze dne 1. prosince 2004 ve věci Kerckhaert-Morres proti belgickému státu, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 15. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o následující předběžné otázce:

„Má se čl. 56 odst. 1 ES (čl. 73b odst. 1 ES v době, kdy nastaly sporné skutečnosti) vykládat tak, že je zakázáno omezení vyplývající z předpisu členského státu (v projednávaném případě Belgie) o dani z příjmu, podle kterého jak dividendy z akcií společností se sídlem v tomto členském státě, tak dividendy z akcií společností, které nemají sídlo v tomto státě, u akcionáře podléhají téže jednotné sazbě, ale u dividend z akcií společností, které nemají sídlo v tomto státě, není připuštěno započtení srážky daně u zdroje provedené v tomto jiném členském státě?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof Amsterdam ze dne 30. listopadu 2004 ve věci Uroplasty B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Věc C-514/04)

(2005/C 57/29)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Gerechtshof Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 30. listopadu 2004 ve věci Uroplasty B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam, který došel kanceláři Soudního dvora dne 15. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Gerechtshof Amsterdam žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. a) Je třeba vykládat položku 9021 SCS tak, že výrobek, který sestává ze sterilních bílých polydimethylsiloxanových vloček a který byl vyvinut speciálně a je určen výlučně pro využití jako medicínský chirurgický implantát, může být zařazen do této položky?

b) Pokud ano, do které podpoložky položky 9021 SCS má být zařazen?

2. Může být výrobek, pokud není v projednávaném případě možná položka 9021, zařazen do položky 3926 SCS?

3. Pokud ne, pod kterou jinou položku se zařadí podle výkladu SCS?

Žaloba podaná dne 21. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-518/04)

(2005/C 57/30)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. prosince 2004 žaloba podaná proti Řecké republice Komisí Evropských společenství zastoupenou Michelem Van Beekem, právním poradcem a Minasem Konstantinidisem, členem právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— konstatoval, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zavedení systému přísné ochrany zmije druhu *Vipera schweizeri* na ostrově Milos za účelem předcházení veškerému úmyslnému rušení tohoto druhu, zejména během reprodukčního období, kdy jsou novorozené zmije závislé na matce, a během zimního spánku, jakož i za účelem předcházení veškerému ničení nebo poškozování míst rozmnožování nebo zdrojů potravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (!);

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Cílem směrnice Rady 92/43/ES ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je přispět k zajištění biologické rozmanitosti zachováním přírodních stanovišť, jakož i volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na území členských států, na které se vztahuje.

Žaloba Komise se týká toho, že Řecká republika nepřijala a neuplatňuje systém přísné ochrany zmije druhu Vipera schweizeri na ostrově Milos.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k zavedení systému přísné ochrany zmije druhu Vipera schweizeri na ostrově Milos za účelem předcházení veškerému úmyslnému rušení tohoto druhu, zejména během reprodukčního období, kdy jsou novorozené zmije závislé na matce, a během zimního spánku, jakož i za účelem předcházení veškerému ničení nebo poškození míst rozmnožování nebo zdrojů potravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

(¹) Úř. věst. L 206, 22. července 1992, s. 7.

Opravný prostředek podaný dne 22. prosince 2004 D. Meca-Medinou a I. Majcenem proti rozsudku vydanému dne 30. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-313/02, D. Meca-Medina a I. Majcen proti Komisi Evropských společenství, podporované Finskou republikou

(Věc C-519/04 P)

(2005/C 57/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. prosince 2004 (fax ze dne 20.12.2004) opravný prostředek podaný D. Meca-Medinou a I. Majcenem, zastoupenými J.-L. Dupontem a M.-A. Lucasem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 30. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-313/02, D. Meca-Medina a I. Majcen proti Komisi Evropských společenství, podporované Finskou republikou.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Soudu ze dne 30. září 2004 ve věci T-313/02, proti kterému je podán opravný prostředek;
- vyhověl návrhům předloženým žalobci u Soudu;
- uložil Komisi náhradu nákladů obou řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek Soudu prvního stupně porušuje články 49, 81 a 82 Smlouvy o ES tak, jak jsou vykládány Soudním dvorem.

Zprvė měl Soud neprávem za to, že se tato ustanovení uplatní pouze na pravidla stanovená v oblasti sportu, která se týkají hospodářské stránky sportu s výjimkou čistě sportovních pravidel. Soudní dvůr nestanovil takovou obecnou výjimku čistě sportovních úprav z oblasti působnosti ustanovení Smlouvy, přičemž se tato výjimka omezuje na pravidla týkající se složení a vytváření národních družstev.

Soud měl rovněž neprávem za to, že antidopingová úprava vychází z čistě sportovních posouzení, zatímco přijal, že taková úprava může sledovat hospodářský cíl. Tímto Soud provedl věcně nesprávná skutková zjištění, protirečil si v ostatně nedostatečném odůvodnění a nesprávně právně posoudil skutkový stav.

Kromě toho Soud, když měl za to, že sporná úprava nespadá do oblasti působnosti článků 81 a 82 Smlouvy o ES, tyto články porušil.

Konečně Soud porušil procesní pravidla a konkrétněji práva obhajoby, když usoudil, že analýza sporné úpravy učiněná Komisí v jejím zamítavém rozhodnutí ohledně stížnosti je zbytečná, zatímco z tohoto rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že tato úprava skutečně spadá do oblasti působnosti ustanovení Smlouvy o ES. Tím Soud porušil práva obhajoby účastníků řízení podávajících opravný prostředek, kteří nemohli uplatnit své stanovisko k této otázce.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Korkein Hallinto-Oikeus ze dne 20. prosince 2004 ve věci Pirkko Marjatta Turpeinen

(Věc C-520/04)

(2005/C 57/32)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Korkein Hallinto-Oikeus ze dne 20. prosince 2004 ve věci Pirkko Marjatta Turpeinen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 22. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Korkein Hallinto-Oikeus žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Mají být článek 18 ES týkající se práva občanů Společenství svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států nebo článek 39 ES, který zajišťuje volný pohyb pracovníků ve Společenství, vykládány v tom smyslu, že jeden nebo oba uvedené články brání vnitrostátní právní úpravě, podle které srážková daň odváděná na základě dřívějšího služebního poměru ve veřejné správě ze zdanitelného důchodu osoby povinné k dani v daném členském státě, která bydlí v jiném členském státě, v určitých případech přesahuje daň, která by byla vybírána u osoby povinné k dani, pokud by bydlela v tomto členském státě a byla tím povinná k dani bez omezení?
- 2) Má být směrnice Rady 90/365/EHS o právu pobytu zaměstnaných osob a osob samostatně výdělečně činných po skončení jejich pracovní činnosti⁽¹⁾ vykládána tak, že brání vnitrostátní právní úpravě popsané v otázce 1?

⁽¹⁾ Směrnice ze dne 28. června 1990 (Úř. věst. L 180, s. 28).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-522/04)

(2005/C 57/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království

podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Richardem Lyalem a Dimitrisem Triantafyllou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr uznal, že:

- podřízením odpočtu příspěvků od zaměstnavatelů na starobní doplňkové pojištění a doplňkové pojištění proti předčasnému úmrtí podmínce stanovené v čl. 59 CIR'92 [pozn. překladatele: belgický zákon o daních z příjmů z roku 1992, dále jen „CIR'92“], že tyto příspěvky jsou uhrazeny pojišťovně nebo zabezpečovacím fondem se sídlem v Belgii;
- podřízením snížení daně z dlouhodobého spoření, které je přiznáno na základě článků 145/1 a 145/3 CIR'92 pro příspěvky od jednotlivců na starobní doplňkové pojištění a doplňkové pojištění proti předčasnému úmrtí se zapojením zaměstnavatele prostřednictvím srážek ze mzdy, podmínce, že tyto příspěvky jsou uhrazeny pojišťovně nebo zabezpečovacím fondem se sídlem v Belgii;
- stanovením v článku 364a CIR'92, že pokud jsou kapitál, odbytné a úspory uvedené v článku 34 CIR'92 vyplaceny nebo připočteny poplatníkovi, který před tím převedl své bydliště nebo své sídlo pro majetkové účely do zahraničí, má se za to, že k platbě nebo připočtení došlo ke dni předcházejícímu tomuto převodu, a jejich asimilací, na základě pododstavce 2 téhož článku, připočtení: veškerý převod stanovený v čl. 34 odst. 2 pododstavec 3 tak, že každý pojišťovitel má povinnost srazit profesní odečet v souladu s článkem 270 CIR'92 z kapitálu a odbytného vyplaceného nerezidentovi, který někdy byl daňovým rezidentem v Belgii a pokud tyto byly vloženy ať úplně, nebo částečně v období, ve kterém dotčená osoba byla belgickým daňovým rezidentem, ačkoliv dvoustranné daňové úmluvy uzavřené Belgií přiznávají právo druhému smluvnímu státu zdaňovat takovéto příjmy;
- zdaněním, na základě článku 364b CIR'92, převodů kapitálu nebo odbytného vloženého prostřednictvím příspěvků od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců do penzijního připojištění, penzijním fondem nebo pojišťovnou, do které byly vloženy, ve prospěch příjemce nebo oprávněných osob, do jiného penzijního fondu nebo pojišťovny se sídlem mimo území Belgie, zatímco tento převod nepředstavuje zdanitelnou transakci, pokud je kapitál nebo odbytné převáděn do jiného penzijního fondu nebo pojišťovny se sídlem v Belgii;

- požadováním od cizích pojistitelů, kteří nemají v Belgii provozní sídlo, na základě článku 224/2a Všeobecného nařízení o poplatcích ve formě kolků, aby před poskytováním služeb v Belgii určili odpovědného zástupce s bydlištěm v Belgii, který se osobně vůči státu zaváže k uhrazení ročního poplatku z pojistných smluv, úroků a penále, které by mohly být dlužné ze smluv týkajících se rizik nacházejících se v Belgii;
- Belgické království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 18, 39, 43, 49 a 56 Smlouvy o ES a z článků 28, 31, 36 a 40 Smlouvy o EHP a z článku 4 a čl. 11 odst. 2 směrnice 92/96/EHS ze dne 10.11.1992 ⁽¹⁾ – po přepracování čl. 5 odst. 1 a čl. 53 odst. 2 směrnice 2002/83/ES ze dne 5.11.2002. ⁽²⁾

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Belgická daňová právní úprava týkající se profesních důchodových režimů zahrnuje omezení volného pohybu služeb, volného pohybu pracovníků a svobody usazování, jakož i volného pohybu kapitálu.

Volný pohyb služeb

Daňová ustanovení omezující odpočty příspěvků od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců do profesních důchodových režimů na příspěvky placené organizacím se sídlem v Belgii, s vyloučením příspěvků placených organizacím se sídlem mimo Belgii, jsou v rozporu s volným pohybem služeb.

Ustanovení, které stanoví, že převod kapitálu nebo odbytného vloženého prostřednictvím příspěvků od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců do penzijního připojištění je zdanitelný, pokud je proveden do penzijního fondu nebo pojišťovny se sídlem v zahraničí, zakládá překážku volnému pohybu služeb pro společnosti se sídlem v jiných členských státech.

Konečně obecná a absolutní povinnost uložená zahraničním pojišťovnám, aby určily zástupce sídlícího v Belgii, který se musí osobně zavázat k platbě ročního poplatku z pojistných smluv musí být považována za nepřiměřené opatření, které představuje zásah do volného pohybu služeb pro společnosti se sídlem v jiných členských státech. Jeho cíl, který spočívá

v zaručení platby poplatku, by totiž mohl být dosažen méně omezujícími prostředky.

Výše uvedená vnitrostátní ustanovení jsou rovněž v rozporu s článkem 5 směrnice 2002/83/ES, který stanoví, že povolení získané v členském státě je platné pro celé Společenství a umožňuje zde pojišťovně provozovat činnost buď v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb, jakož i s čl. 53 odst. 2 této směrnice, který stanoví, že každý členský stát musí povolit pojišťovnám usazeným na jeho území převést celý kmen pojistných smluv nebo jeho část přejímajícímu podniku se sídlem ve Společenství.

Volný pohyb pracovníků a svoboda usazování

Ustanovení, která odmítají odpočet příspěvků od zaměstnavatele nebo snížení daně pro příspěvky od jednotlivců uhrazené organizacím se sídlem v jiných členských státech jsou krom toho v rozporu s volným pohybem závislých pracovníků a osob samostatně výdělečně činných, zaručeným články 39 a 43 Smlouvy o ES, pracovníci, kteří vykonávali profesní činnost v členském státě a spadali pod důchodový režim v tomto státě a kteří přicházejí pracovat do Belgie, nemohou požívat daňová zvýhodnění z příspěvků hrazených v tomto jiném státě. Avšak příjmy vyplývající z těchto režimů jsou zdanitelné v Belgii, pokud jsou dotčené osoby belgickými daňovými rezidenty v okamžiku jejich přijetí.

Ustanovení, které stanoví, že převod kapitálu nebo odbytného uloženého prostřednictvím příspěvků od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců na penzijní připojištění je zdanitelný, je-li proveden do penzijního fondu nebo pojišťovny se sídlem v zahraničí, takto zakládá překážku volnému pohybu pracovníků a svobodě usazování. Znevýhodňuje závislé pracovníky a osoby samostatně výdělečně činné, kteří si přejí usadit se v jiném členském státě a kteří při této příležitosti chtějí převést uvedený kapitál nebo odbytné.

Volný pohyb kapitálu

Konečně dotčená ustanovení zakládají překážky volnému pohybu kapitálu v rozporu s článkem 56 Smlouvy o ES a článkem 40 Smlouvy o EHP.

Převody při výkonu pojistných smluv mají být totiž považovány za pohyb kapitálu a omezení odpočtu a snížení zdanění pro příspěvky od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců uhrazené organizacím se sídlem v Belgii představují pro tento volný pohyb kapitálu diskriminační omezení.

Stejně tak je v rozporu s volným pohybem kapitálu ustanovení, které stanoví, že převod kapitálu nebo odbytného vloženého prostřednictvím příspěvků od zaměstnavatelů nebo od jednotlivců do penzijního připojištění je zdanitelný, pokud je proveden do penzijního fondu nebo pojišťovny se sídlem v zahraničí, avšak není zdanitelný, pokud je proveden do organizace se sídlem v Belgii.

(¹) Směrnice 92/96/CEE ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění a o změně směrnic 79/267/EHS a 90/619/EHS (třetí směrnice o životním pojištění), Úř. věst. L 360, 9.12.1992, s. 1.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění, Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-523/04)

(2005/C 57/34)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Mikko Huttunenem a Wouterem Wilssem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5 Smlouvy o ES (nyní článek 10 ES), článku 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) a z nařízení Rady (EHS) č. 2409/92 ze dne 23. července 1992 o tarifech a sazbách za letecké služby (¹) a nařízení Rady č. 2299/89 ze dne 24. července 1989 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních

systémů (²), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3089/93 ze dne 29. října 1993 (³), tím, že převzalo mezinárodní závazky vůči Spojeným státům americkým nebo tím, že navzdory změně dohody o letecké dopravě ze dne 3. dubna 1957 mezi Nizozemským královstvím a Spojenými státy americkými zachovávalo závazky,

— které se týkají tarifů leteckých dopravních společností označených USA na trasách uvnitř Společenství,

— které se týkají počítačových rezervačních systémů nabízených nebo užívaných na nizozemském území,

— které poskytují USA právo odvolat, přerušit nebo omezit práva dopravy, pokud nebudou letecké dopravní společnosti označené Nizozemským královstvím kontrolovány jím nebo nizozemskými státními příslušníky;

2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

A. Existence nové dohody

— Změny, provedené v dohodě z roku 1957 v roce 1992, vytvořily rámec pro užší spolupráci mezi USA a Nizozemským královstvím, pro které s sebou přineslo významné mezinárodní závazky.

— Jak vyplývá ze změn z roku 1992, byla dohoda z roku 1957 celkově přepracována. To, že řada ustanovení této dohody z roku 1992 nebyla oficiálně změněna nebo doznala pouze bezvýznamných redakčních změn, nemění nic na tom, že povinnosti, které vyplývají z těchto ustanovení byly při přepracování potvrzeny. V takové situaci nemohou členské státy nejen přebírat závazky, ale nemohou takové závazky ani zachovávat, pokud by porušovaly právo Společenství.

B. Porušení výhradní pravomoci Společenství v oblasti vnějších vztahů ve smyslu rozsudku AETR

— Nizozemsko a USA připojily v roce 1991 k dohodě z roku 1957 přílohu se zásadami CRS (zásady počítačových rezervačních systémů), k čemuž patřily také zásady CRS nabízených nebo užívaných na nizozemském území. Při přepracování dohody z roku 1957 v roce 1992 Nizozemsko tuto přílohu zachovalo. Tím porušilo Nizozemské království výhradní pravomoc Společenství v oblasti vnějších vztahů vyplývající z nařízení č. 2299/89.

C. Porušení článku 52 Smlouvy

— Nizozemské letecké dopravní společnosti Společenství mohou být kdykoliv vyloučeny z použití dohody o letecké dopravě mezi Nizozemským královstvím a USA, přičemž tato dohoda platí pro nizozemské letecké dopravní společnosti automaticky. Letecké společnosti Společenství jsou proto diskriminovány, neboť nemohou v přijímajícím státě, Nizozemském království, požívat vnitrostátní režim.

(¹) Úř. věst. L 240, s. 15.

(²) Úř. věst. L 220, s. 1.

(³) Úř. věst. L 278, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division ze dne 21. prosince 2004 ve věci Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Věc C-524/04)

(2005/C 57/35)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Velká Británie) ze dne 21. prosince 2004 ve věci Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 31. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je v rozporu s články 43, 49 a 56 ES, pokud členský stát (dále jen „stát společnosti přijímající úvěr“) ponechává v účinnosti a uplatňuje ustanovení jako jsou články 209, 212 a příloha 28AA Income and Corporation Taxes Act 1988 (dále jen „vnitrostátní předpisy“), jež ukládají omezení možnosti společnosti, která je rezidentem v tomto členském státě („společnost přijímající úvěr“) odečíst pro daňové účely úroky z úvěru poskytnutého přímou nebo nepřímou mateřskou společností, která je rezidentem v jiném členském státě, přičemž pokud by mateřská společnost byla rezidentem státu společnosti přijímající úvěr, nepodléhala by společnost přijímající úvěr takovým omezením?

2. Jaký rozdíl, pokud nějaký, je v odpovědi na otázku 1, pokud:

- a) úvěr není poskytnut mateřskou společností, nýbrž jinou společností (dále jen „společnost poskytující úvěr“) té samé skupiny společností, která má společnou přímou nebo nepřímou mateřskou společnost jako společnost přijímající úvěr, a jak mateřská společnost tak i společnost poskytující úvěr jsou rezidenty jiného členského státu než státu společnosti přijímající úvěr?

- b) je společnost poskytující úvěr rezidentem jiného členského státu než státu společnosti přijímající úvěr, ale všechny přímé nebo nepřímé mateřské společnosti přijímající úvěr a společnosti poskytující úvěr jsou rezidenty třetí země?

- c) všechny společné přímé nebo nepřímé mateřské společnosti poskytující úvěr a společnosti přijímající úvěr jsou rezidenty třetích zemí a společnost poskytující úvěr je rezidentem v jiném členském státě než státě společnosti přijímající úvěr, ale úvěr poskytla společnost přijímající úvěr ze své pobočky umístěné ve třetí zemi?

- d) společnost poskytující úvěr a všechny společné přímé a nepřímé mateřské společnosti poskytující úvěr a společnosti přijímající úvěr jsou rezidenty třetích zemí?

3. Změnily by se odpovědi na otázky 1 a 2, pokud by se prokázalo, že poskytnutím úvěru došlo k porušení práv nebo že bylo součástí fiktivního ujednání určeného k obcházení daňových předpisů členského státu společnosti přijímající úvěr? Pokud ano, jaké obecné pokyny považuje Soudní dvůr za vhodné poskytnout ohledně toho, co způsobuje takové porušení nebo fiktivní ujednání v kontextu případů jako jsou tyto?

4. Pokud existuje omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci článku 56 ES, existovalo takové omezení pro účely článku 57 ES dne 31. prosince 1993?

5. V případě, že kterákoli skutečnost, na kterou odkazují otázky 1 nebo 2, je v rozporu s články 43, 49 nebo 56 ES, potom za okolností, kdy společnost přijímající úvěr nebo jiné společnosti skupiny společnosti přijímající úvěr („žadatelé“) uplatňují následující nároky:

- a) nárok na vrácení dodatečné daně z příjmu právnických osob zaplacené společností přijímající úvěr v důsledku neuznání úroků zaplacených společností poskytující úvěr jako odpočtu ze zisku podléhajícímu dani z příjmu právnických osob, pokud by tyto úroky byly považovány za uznatelné odpočty ze zisku společnosti přijímající úvěr, pokud by společnost poskytující úvěr byla rovněž rezidentem státu společnosti přijímající úvěr;

- b) nárok na vrácení dodatečné daně z příjmu právnických osob zaplacené společností přijímající úvěr, pokud celá částka úroku z úvěru byla skutečně zaplacená společností poskytující úvěr, nicméně nárok na odpočet ohledně tohoto úroku byl snížen z důvodu vnitrostátních předpisů anebo jejich aplikace daňovými orgány;
- c) nárok na vrácení dodatečné daně z příjmu právnických osob zaplacené společností přijímající úvěr, pokud úrok z úvěru poskytnutého společností poskytující úvěr uznaný pro účely odpočtu ze zisku společnosti přijímající úvěr, byl snížen, jelikož byl upsán vlastní kapitál, spíše než cizí kapitál, nebo nahradil stávající cizí kapitál, z důvodu vnitrostátních předpisů anebo jejich aplikace daňovými orgány;
- d) nárok na vrácení dodatečné daně z příjmu právnických osob zaplacené společností přijímající úvěr, pokud úrok z úvěru od společnosti poskytující úvěr uznaný pro účely odpočtu ze zisku společnosti přijímající úvěr, byl snížen tak, že byla v důsledku vnitrostátních předpisů anebo jejich aplikace daňovými orgány snížena sazba úroku z úvěru (anebo se úvěr stal bezúročným);
- e) nárok na náhradu nebo odškodnění ztrát nebo dalších daňových úlev nebo dobropisů společnosti přijímající úvěr (nebo které byly přenechány společnosti přijímající úvěr dalšími společnostmi ve skupině společnosti přijímající úvěr, které byly rovněž rezidenty státu společnosti přijímající úvěr) použité společností přijímající úvěr na dodatečné vyrovnání závazku zaplatit daň z příjmu právnických osob, na které odkazují odstavce a), b) a c) výše, pokud by takové ztráty, úlevy a dobropisy jinak mohly být použity jiným způsobem nebo by mohly být přeneseny;
- f) nárok na vrácení nevyužitě zálohy na daň z příjmu právnických osob zaplacené společností přijímající úvěr z úroků placených společností poskytující úvěr, které byly překvalifikovány na rozdělení zisku;
- g) nárok na náhradu nebo odškodnění částek zálohy na daň z příjmu právnických osob zaplacených za okolností, na které odkazuje odstavec f) výše, které však byly následně použity na vyrovnání závazku společnosti přijímající úvěr zaplatit daň z příjmu právnických osob;
- h) nárok na odškodnění nákladů a výdajů žadatelů v souvislosti s dodržováním vnitrostátních předpisů a jejich aplikace daňovým orgánem;
- i) nárok na náhradu nebo odškodnění ztrát na zisku z cizího kapitálu investovaného jako vlastní kapitál (nebo přeměněného na vlastní kapitál) za okolností popsaných v odstavci c); a
- j) nárok na náhradu nebo odškodnění za jakoukoli daňovou povinnost společnosti poskytující úvěr ve státě, jehož je rezidentem, na základě předpokládaného nebo připsaného přijetí úroku od společnosti přijímající úvěr, který byl překvalifikován na rozdělení zisku podle vnitrostátních předpisů, na které odkazuje otázka 1
- je třeba takové nároky pro účely práva Společenství považovat za:
- nároky na náhradu nebo vrácení částek neoprávněně vybraných, které vznikly jako důsledek a vedlejší produkt porušení výše uvedených ustanovení práva Společenství; nebo
- nároky na odškodnění nebo náhradu škody; nebo
- nároky na zaplacení částky představující neprávem odepržený prospěch?
6. V případě, že odpovědí na jakoukoliv část otázky 5 je, že nároky jsou nárokem na zaplacení částky představující neprávem odepržený prospěch:
- a) jsou takové nároky důsledkem a vedlejším produktem práva uděleného výše uvedenými ustanoveními práva Společenství; nebo
- b) musí být splněny všechny nebo některé podmínky pro navrácení stanovené ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pêcheur a Factortame*; nebo
- c) musí být splněny nějaké jiné podmínky?
7. Má nějaký vliv skutečnost, že podle vnitrostátního práva jsou nároky v otázce 6 uplatněny jako nároky na navrácení nebo jsou uplatněny nebo musejí být uplatněny jako nároky na náhradu škody?
8. Jaké obecné pokyny, pokud nějaké, považuje Soudní dvůr za vhodné poskytnout v projednávaných případech ohledně okolností, které by měl vnitrostátní soud zohlednit při určování, zda existuje dostatečně vážné porušení ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pêcheur a Factortame*, zejména pokud jde o otázku, zda bylo s ohledem na stávající judikaturu Soudního dvora týkající se výkladu příslušných ustanovení práva Společenství toto porušení omluvitelné?

9. Může v zásadě existovat přímá příčinná souvislost (ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*) mezi jakýmkoli porušením článků 43, 49 a 56 ES a ztrátami spadajícími do kategorií uvedených v otázce 5 a) až h), které z toho podle tvrzení žadatelů vyplývají? Pokud ano, jaké obecné pokyny, pokud nějaké, považuje Soudní dvůr za vhodné poskytnout ohledně okolností, které by měl vnitrostátní soud vzít v úvahu při určení, zda taková přímá příčinná souvislost existuje?
10. Při určení ztráty nebo škody, které mohou být nahrazeny, může vnitrostátní soud zohlednit skutečnost, zda poškozené osoby vynaložily náležitou péči, aby se předešlo jejich ztrátám nebo se tyto ztráty omezily, zejména využitím právních prostředků, které by mohly prokázat, že vnitrostátní ustanovení neuložila (z důvodu uplatnění smluv o zamezení dvojího zdanění) omezení uvedená v otázce 1? Je odpověď na tuto otázku ovlivněna přesvědčením stran v rozhodné době ohledně účinnosti smluv o zamezení dvojího zdanění?
- b. Pokud musí být směrnice 73/148/EHS vykládána v tom smyslu, že legální pobyt ve Společenství je podmínkou získání trvalého pobytu podle směrnice státního příslušníka nečlenského státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, znamená to potom, že tento rodinný příslušník musí být držitelem platného povolení k pobytu umožňujícího pobývat v jednom ze členských států? Postačuje v případě neexistence povolení k pobytu, jako tomu je v případě projednávaném před *Utlänningsnämnden*, aby osoba, která žádá o povolení k pobytu měla platné vízum?
- c. Pokud rodinný příslušník občana Unie, který je státním příslušníkem nečlenského státu, nemůže požívat práva trvalého pobytu na základě směrnice 73/148/EHS z důvodu, že nepobývá legálně na území Společenství, představuje skutečnost, že mu bude zamítnuto povolení k pobytu, omezení práva usazování občana Unie, stanoveného v článku 43 ES?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Utlänningsnämnden ze dne 30. prosince 2004 ve věci Yunying Jis proti Migrationsverket

(Věc C-1/05)

(2005/C 57/36)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením *Utlänningsnämnden* ze dne 30. prosince 2004 ve věci Yunying Jis proti *Migrationsverket*, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. ledna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Migrationsverket žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. a. Je třeba s ohledem na rozsudek vydaný Soudním dvorem ve věci C-109/01 vykládat článek 10 nařízení EHS č. 1612/68 ⁽¹⁾ tak, že státní příslušník nečlenského státu, který je rodinným příslušníkem pracovníka, jako je tomu v projednávaném případě, musí legálně pobývat ve Společenství k tomu, aby měl právo trvale tam pobývat s tímto pracovníkem? Je třeba rovněž vykládat článek 1 směrnice 73/148/EHS ⁽²⁾ tak, že právo trvalého pobytu státního příslušníka nečlenského státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, závisí na jeho legálním pobytu ve Společenství?
- b. Je třeba vykládat čl. 6 písm. b) směrnice 73/148/EHS v tom smyslu, že členské státy mohou požadovat, aby rodinný příslušník občana Unie prohlašující se za závislého na tomto občanu nebo jeho manželu/manželce, předložil, navíc k závazku záruky za tuto osobu poskytnutého občanem Unie, dokumenty prokazující skutečný stav závislosti?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, Úř. věst. L 257, 19. října 1968, s. 2.

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 21. května 1973 o odstranění omezení pohybu a pobytu státních příslušníků členských států uvnitř Společenství v oblasti usazování a pohybu služeb (73/148/EHS).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Aachen ze dne 29. prosince 2004 ve věci Hasan Güzeli proti Oberbürgermeister der Stadt Aachen

(Věc C-4/05)

(2005/C 57/37)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgericht Aachen (Německo) ze dne 29. prosince 2004 ve věci Hasan Güzeli proti Oberbürgermeister der Stadt Aachen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. ledna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgericht Aachen žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Zakazuje zákaz diskriminace podle čl. 10 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení 1/80 členskému státu odepřít po dobu trvání zaměstnání další pobyt tureckého pracovníka v situaci žalobce, který v okamžiku uplynutí mu původně uděleného vnitrostátního povolení k pobytu byl součástí řádného trhu práce členského státu a měl pracovní povolení na dobu neurčitou?

Je v této souvislosti podstatné, že pracovní povolení udělené tomuto tureckému migrujícímu pracovníkovi

— bylo podle vnitrostátního práva uděleno bez časového omezení

— bylo podle vnitrostátního práva uděleno v závislosti na trvání původního povolení k pobytu, nezaniká ale automaticky uplynutím doby platnosti povolení k pobytu, nýbrž má platnost až do doby, kdy cizinec nemůže již ani předběžně pobývat v členském státě?

2) Je ve světle čl. 10 odst. 1 rozhodnutí 1/80 dovoleno členskému státu odepřít pobyt tureckého pracovníka, když je tento po okamžiku uplynutí posledního mu uděleného povolení k pobytu činný jako sezónní pracovník, to znamená v čase mezi zaměstnáními je bez práce?

3) Má změna vnitrostátních ustanovení upravujících pracovní povolení, provedená po okamžiku uplynutí původně uděleného povolení k pobytu vliv na zákaz odepření dalšího pobytu vyplývající z čl. 10 odst. 1 rozhodnutí 1/80?

Výmaz věci C-11/03 ⁽¹⁾

(2005/C 57/38)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 25. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-11/03: (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State): Boss Pharma NV proti Belgische Staat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

Výmaz věci C-10/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/39)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 1. prosince 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci T-10/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

Výmaz věci C-13/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/40)

(Jednací jazyk: finština)

Usnesením ze dne 26. listopadu 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-13/04: Komise Evropských společenství proti Finské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

Výmaz věci C-307/04 P ⁽¹⁾

(2005/C 57/41)

(Jednací jazyk: angličtina)

Usnesením ze dne 25. listopadu 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-307/04 P: SEC Corporation proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 25.9.2004.

Soud prvního stupně

**Žaloba podaná dne 22. září 2004 Dr. Peterem Lesetarem
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-453/04)

(2005/C 57/42)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Dr. Peterem Lesetarem, zastoupeným E. I. Faludym, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství neumístit žalobce na seznam úspěšných uchazečů ve výběrovém řízení EPSO/LA/11/03;
- nařídil zařazení žalobce na tento seznam;
- nařídil, aby žalobci byl uhrazen plat, který by pobíral, pokud by byl řádně umístěn na seznam úspěšných uchazečů, a to pro období odpovídající průměrnému začátku zaměstnání uchazečů, kteří se na seznamu umístili před ním a za ním, do dne, kdy bude skutečně moci nastoupit do zaměstnání po umístění na seznam.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce tvrdí, že vyhodnocení jeho písemného testu v rámci výše uvedené soutěže hrubě podhodnocuje jeho výkon, že vyhodnocení pohovoru bylo též dotčeno chybami a že celkově jeho vhodnost pro dotčené zaměstnání nebyla zkoumána a vyhodnocena řádně.

**Žaloba podaná dne 18. listopadu 2004 D. Beyatli a A.
Candanem proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-455/04)

(2005/C 57/43)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evrop-

ských společenství D. Beyatli s bydlištěm v Nikosii (Kypr) a A. Candanem, s bydlištěm v Istanbulu (Turecko), zastoupenými A. Demetriadesem, advokátem.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. května 2004, kterým byli žalobci prohlášeni za neúspěšné v písemném testu výběrového řízení EPSO/A/1/03 na pozice radů pro kyperské státní příslušníky;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci jsou kyperskými státními příslušníky, jejichž mateřským jazykem je turečtina. Přihlásili se na pozici „rada“ v rámci výběrového řízení EPSO/A/1/03 pro kyperské státní příslušníky. Oznámení o výběrovém řízení požadovalo, aby uchazeči měli důkladnou znalost řeckého jazyka. Žalobci nedosáhli potřebného počtu bodů v testu e), který byl v řeckém jazyce, a nebyli tak připuštěni k pohovoru.

Žalobci toto rozhodnutí zpochybňují tvrzením, že požadavek, aby uchazeči měli důkladnou znalost řeckého jazyka je diskriminační, jelikož ne všichni státní příslušníci Kypru mají řečtinu jako svůj mateřský jazyk. Podle žalobců tento požadavek porušuje článek 12 ES a články 1d a 27 služebního řádu. Dále tvrdí, že článek 3 nařízení č. 401/2004 ⁽¹⁾ omezuje nábor na uchazeče mající jeden ze stávajících 11 jazyků jako mateřský, a je tedy v rozporu s cíli Evropské unie a jejím záměrem integrovat kyperské Turky do Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 401/2004 ze dne 23. února 2004, kterým se při příležitosti přistoupení Kypru, České republiky, Estonska, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska zavádějí zvláštní dočasná opatření pro nábor úředníků Evropských společenství.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Imagination Technologies Ltd

(Věc T-461/04)

(2005/C 57/44)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 1. prosince 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Imagination Technologies Ltd, se sídlem v Hertfordshire (Spojené království), zastoupenou M. Edenboroughem, advokátem, a P. Brownlowem a N. Jenkinsem, právníky.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu č. 108/2004-2;
- zrušil rozhodnutí průzkumového oddělení ze dne 12. září 2003;
- vrátil přihlášku ochranné známky Společnosti č. 2 396 075 Úřadu nebo, podpůrně, odvolacímu senátu za účelem dalšího zkoumání;
- nařídil Úřadu, aby uhradil náklady, které žalobci vznikly v souvislosti s touto žalobou, s odvoláním k odvolacímu senátu a s řízením před průzkumovým oddělením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společnosti: Slovní ochranná známka „PURE DIGITAL“ pro zboží a služby zařazené do tříd 9 a 38 (elektrické a elektronické přístroje pro použití s multimediálními zábavními systémy, videopřístroje, počítačové hardware, poskytování telekomunikačního připojení k databázím a internetu ...) – přihláška č. 2 396 075

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání.

Žalobní důvody:

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společnosti (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 European Dynamics SA proti Komisi Evropských společností

(Věc T-465/04)

(2005/C 57/45)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 25. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností European Dynamics SA, se sídlem v Aténách, Řecko, zastoupenou N. Korogiannakisem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise (GR pro rybolov) ze dne 15. září 2004, jímž byla nabídka žalobkyně ohodnocena jako neúspěšná a zakázka byla zadána stávajícímu dodavateli;
- uložil Komisi přehodnocení nabídky podané žalobkyní;
- uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyní, a to i v případě zamítnutí návrhu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně podala nabídku v rámci výzvy Komise FISH/2004/02 ⁽¹⁾ k podání nabídek na poskytování počítačových a souvisejících služeb týkajících se informačních systémů Generálního ředitelství pro rybolov. Napadeným rozhodnutím byla tato nabídka zamítnuta a zakázka byla zadána jinému uchazeči, který byl současně stávajícím dodavatelem.

Na podporu svého návrhu na zrušení tohoto rozhodnutí žalobkyně tvrdí především, že Komise porušila zásadu zákazu diskriminace a volné soutěže. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí Komise uložit dvouměsíční seznamovací období je diskriminační v neprospěch žalobkyně a ve prospěch stávajícího dodavatele, pro kterého nebylo dvouměsíční seznamovací období zjevně potřebné. V tom samém kontextu žalobkyně rovněž tvrdí, že předání informací týkajících se softwarových aplikací uchazečům na základě výzvy k podání nabídek nebylo dostačující, zatímco stávající dodavatel samozřejmě měl neomezený přístup k těmto informacím.

Žalobkyně dále uplatňuje, že Komise porušila finanční nařízení² jakož i směrnici 92/50⁽¹⁾ tím, že použila hodnotící kritéria, která nebyla obsažena ve výzvě k podání nabídek, totiž rozsah týmu nabízeného žalobkyní, který byl Komisí považován za nadměrný, a průměrný počet let zkušeností týmu žalobkyně, který byl podle Komise nižší než průměr týmu nabízeného úspěšným uchazečem.

Žalobkyně má dále za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při hodnocení nabídky žalobkyně, a především při posouzení zkušeností jí nabízeného týmu, a její finanční nabídky, když Komise podle žalobkyně nesprávně usoudila, že by všech šestnáct osob navržených žalobkyní pracovalo souběžně na celém projektu.

Žalobkyně dále uplatňuje, že Komise porušila povinnost podle článku 253 ES uvést odůvodnění a nepředložila relevantní informace požadované žalobkyní ohledně důvodů zamítnutí její nabídky. Žalobkyně rovněž uplatňuje, že Komise porušila zásadu řádného úředního postupu a náležitě péče tím, že jednala se značným zpožděním a neposkytla příslušné odpovědi na žádosti žalobkyně o informace před podáním nabídek.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004/S 73 – 061407.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, EURATOM) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s.1).

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2004 Kenzem Takadou proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-468/04)

(2005/C 57/46)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. listopadu 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) Kenzem Takadou, s bydlištěm v Paříži, zastoupeným Fernandem de Visscher, Ericem De Gryse a Donatiennem Moreauem, advokáty.

Kenzo SA byla rovněž účastníkem řízení před prvním odvolacím senátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí vydané dne 14. září 2004 prvním odvolacím senátem ve věci R 643/2003-1;
- uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Kenzo Takada
Dotčená ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „KENZO TAKADA“ pro výrobky a služby spadající do tříd 3, 25 a 42 (bělicí přípravky a další čisticí látky; oblečení; hoteliérství; pohostinství...) přihláška č. 2008084
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Kenzo SA
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Slovní a obrazové ochranné známky Společenství, národní a mezinárodní slovní a obrazové ochranné známky „KENZO“ pro výrobky a služby spadající do tříd 3, 25 a 42 (bělicí přípravky a další čisticí látky; oblečení; hoteliérství; pohostinství...)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
Dovolávané žalobní důvody:	Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2004 Thomasem Peykerem proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-470/04)**

(2005/C 57/47)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Thomasem Peykerem, s bydlištěm v Saint Domingue (Dominikánská republika), zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienne Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise o přidělení bodů, které představují „bodovou výbavu“, jakož i rozhodnutí nepovýšit žalobce do platové třídy A6 v hodnoceném roce 2003;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci napadá zamítnutí orgánu pověřeného ke jmenování povýšit žalobce do platové třídy A6 za hodnocený rok 2003, jakož i v této souvislosti udělení nedostatečných bodů za zásluhu nebo přednostních bodů, které představují „bodovou výbavu“ žalobce.

Na podporu svých tvrzení žalobce uplatňuje porušení článků 43 a 45 služebního řádu, jakož i zásad nediskriminace a služebního postupu.

V této souvislosti upřesňuje, že zamítnutí udělení speciálních dodatečných přednostních bodů pouze proto, že nedosáhl 150 % hranice možností pro povýšení, i když jeho generální ředitelství navrhlo jeho povýšení za předcházející hodnocený rok, by znamenalo, že se nachází ve stejné situaci, jako ostatní úředníci, jejichž povýšení za předcházející rok jejich nadřízení nenavrhli, čímž je porušena zásada, že zásluha je rozhodujícím kritériem pro každé povýšení.

Krom toho byly přechodné přednostní body v projednávané věci uděleny bez zohlednění hodnotících zpráv za uvedené období a bez porovnávacího zkoumání zásluh.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2004 Georgiosem Karatzoglem proti Evropské agentuře pro obnovu**(Věc T-471/04)**

(2005/C 57/48)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. prosince 2004 žaloba podaná proti Evropské agentuře pro obnovu Georgiosem Karatzoglem, s bydlištěm v Ioannina (Řecko), zastoupeným S. A. Pappasem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil konkludentní zamítnutí stížnosti žalobce a následně ukončení jeho smlouvy;
- uložil Agentuře náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce byl v souladu s čl. 2 písm. a) Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství zaměstnán obžalovanou jako dočasný zaměstnanec. Dne 7. května 2003 byla jeho smlouva obnovena na dobu neurčitou. Žalobce zpochybňuje následné zrušení jeho smlouvy na základě použití čl. 47 odst. 2 Pracovního řádu.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává nedostatku odůvodnění pro ukončení smlouvy. Podle žalobce se obžalovaná zavázala ukončit jeho smlouvu pouze v případě potřeby omezení nebo reorganizace jejího provozu. Žalobce tvrdí, že to nebyl jeho případ a nebyl na to ani učiněn odkaz. Žalobce se dále dovolává porušení svého legitimního očekávání, porušení článku 47 Pracovního řádu a zneužití pravomoci. Konečně, žalobce se dovolává porušení zásady řádného úředního postupu, neboť podle žalobce byla údajná potřeba omezení počtu zaměstnanců způsobena nesprávným řízením.

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2004 Vassiliosem Tsarnavasem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-472/04)

(2005/C 57/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 20. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Vassiliosem Tsarnavasem, s bydlištěm ve Volos (Řecko), zastoupeným Nicolasem Lhoëstem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 23. prosince 2003 v rozsahu, v němž nedoplnilo jméno žalobce do seznamu úředníků navržených na povýšení za období 1999 ani do seznamu úředníků, o kterých bylo rozhodnuto, že mají největší zásluhy pro povýšení do třídy A4 na základě hodnotícího období pro povýšení 1998 a 1999 ani do seznamu úředníků povýšených do třídy A4 na základě týchž hodnotících období pro povýšení;
- zrušil všechna související a/nebo [nebo] následná rozhodnutí;
- případně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. srpna 2004, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce;
- uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává vad řízení, porušení čl. 25 odst. 2 služebního řádu, porušení článku 45 služebního řádu, zásad rovného zacházení a řádné správy a konečně zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2004 Chr. Muller Touw B.V. a A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd. proti Radě Evropské unie

(Věc T-480/04)

(2005/C 57/50)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 14. prosince 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Chr. Muller Touw B.V. se sídlem v Elst (Nizozemsko) a A&C Braid and Rope Co. Pvt. Ltd., se sídlem v Rania (Indie), zastoupenými Johnem Wolfsem, právníkem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud prvního stupně:

1. zrušil nařízení č. 1736/2004 v rozsahu, v němž se týká dodávek od A&C v Indii;
2. uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Chr. Muller Touw B.V. se sídlem v Nizozemsku dodává surový materiál pro A&C Braid and Rope v Indii, který vyrábí lana na vývoz do ES. Žalobkyně žádají zrušení nařízení č. 1736/2004 o uložení konečného antidumpingového cla ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se na ně vztahuje.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že neexistuje žádné nebezpečí újmy, jak jej stanoví články 1 a 3 nařízení č. 384/96 ⁽²⁾. Žalobkyně dále tvrdí, že vyrábějí lana pro soukromé individuální použití, která nejsou vhodná pro použití v průmyslu nebo v námořnictví, jak stanoví napadené nařízení a jejich podíl na trhu je zanedbatelný.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1736/2004 ze dne 4. října 2004 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz lan ze syntetických vláken pocházejících z Indie (Úř. věst. L 311, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. prosince 2004 Advance Magazine Publishers Inc. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu

(Věc T-481/04)

(2005/C 57/51)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. prosince 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Advance Magazine Publishers Inc., se sídlem v New Yorku (Spojené státy americké), zastoupenou M. Estevem Sanzem.

J. Capela Irmãos, Lda. se sídlem v Portu (Portugalsko) byla rovněž účastnicí řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 27. září 2004 vydané ve věci R 328/2003-1;
- uložil žalovanému a případně účastníku řízení před odvolacím senátem úplnou náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Advance Magazine Publishers, Inc.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „VOGUE“ pro zboží a služby v třídách 9, 14, 16, 18, 25 a 41 (Oděvy, ...) – přihláška č. 183 756

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: J. Capela & Irmãos, Lda

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „VOGUE PORTUGAL“ pro zboží v třídě 25 (obuv) a obchodní jméno „VOGUE - SAPATARIA“

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Dovolávané žalobní důvody:

Zamítnutí ochranné známky Společenství pro napadené zboží, zejména oděvy

Zamítnutí odvolání

Porušení procesních pravidel uvedených v čl. 61 odst. 1, čl. 62 odst. 1 a čl. 74 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, porušení článku 73 a čl. 62 odst. 2 nařízení Rady č. 40/94, jakož i pravidla 50 odst. 2 písm. h) nařízení Komise č. 2868/95, porušení čl. 43 odst. 2 a čl. 43 odst. 3 nařízení č. 40/94 a pravidla 22 nařízení Komise č. 2868/95, porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1

Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Komsa Kommunikation Sachsen AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-482/04)

(2005/C 57/52)

(Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. prosince 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Komsa Kommunikation Sachsen AG, se sídlem v Hartmannsdorfu (Německo), zastoupenou advokátem F. Hagemannem. Dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG, se sídlem v Norderstedt (Německo).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. září 2004 (věc R 65/2003-4) v té části, v níž bylo vyhověno odvolání vznesenému u odvolacího senátu namitatelkou pro výrobky „Přístroje pro záznam, přenos a reprodukci obrazu, zvuku a dat; elektrotechnické a elektronické přístroje a z nich složené systémy k dálkovému řízení průmyslových pracovních postupů; veškeré výše uvedené výrobky též k zabudování do automobilů; strojově čitelné a programově vybavené nosiče údajů všeho druhu“ uvedené v přihlášce ochranné známky Společenství;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody:

žalobní

Rozhodnutí odvolacího senátu porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94, neboť odvolací senát nesprávně posoudil podmínky existence nebezpečí záměny ochranných známek. Takové nebezpečí záměny mezi srovnávanými ochrannými známkami podle názoru žalobkyně neexistuje.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:

Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství:

Obrazová ochranná známka „@k“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 37, 38 a 42 (přihláška č. 1322460).

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:

Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG.

Namítaná ochranná známka nebo označení:

Obrazová ochranná známka Společenství „A+K“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 9 a 20 (ochranná známka Společenství č. 294 546).

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Vyhovění odvolání Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG, pokud se jedná o výrobky „Přístroje pro záznam, přenos a reprodukci obrazu, zvuku a dat; elektrotechnické a elektronické přístroje a z nich složené systémy k dálkovému řízení průmyslových pracovních postupů; veškeré výše uvedené výrobky též k zabudování do automobilů; strojově čitelné a programově vybavené nosiče údajů všeho druhu“. Zamítnutí odvolání ve zbývající části.

Žaloba podaná dne 9. prosince 2004 Françoisem Pilatem proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společností

(Věc T-484/04)

(2005/C 57/53)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 9. prosince 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společností Françoisem Pilatem, s bydlištěm v Honfleur (Francie), zastoupeným Jean-Françoisem Péricaudem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společností, aby žalobci společně a nerozdílně zaplatily částku ve výši 377 253 EUR, podpůrně částku ve výši 325 579 EUR, v každém případě zvýšenou o úroky v zákonné výši ode dne podání této žaloby;
- uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společností společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, kterých se dovolává žalobce, jsou shodné s těmi, kterých se dovolávají žalobci ve věci T-440/03 ⁽¹⁾, Arizmendi a další proti Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004, s. 31.

**Žaloba podaná dne 10. prosince 2004 Association Coopé-
ration des Bibliothèques de Bretagne (COBB) proti Komisi
Evropských společenství**

(Věc T-485/04)

(2005/C 57/54)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB), se sídlem v Rennes (Francie), zastoupenou Jean-Paulem Martinem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil pododstavec rozhodnutí Komise Evropských společenství č. 1116 ze dne 9. září 2003 týkající se COBB.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise, které vyloučilo operaci „Sít periodik v Bretani, rok 1999“, v rámci které žalobkyně požádala o grant z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) z výdajů uznatelných na základě programu cíl 5b Bretaň 1994-1999.

Žalobkyně požádala o financování v rámci programu rozvoje venkova a pobřeží nazvaného Morgane 2, který byl zaveden pro region Bretaně týkající se cíle 5b na období 1994-1999. Tento program popisuje soubor akcí, které mohou využívat evropského financování, včetně akce A 215, která spadá pod prioritu A směřující k mobilizaci pracovního trhu a konkrétněji směřující ke zlepšení konkurenceschopnosti podniků v rámci opatření 2, když rozvíjí práci na dálku a přístup k dálkovým službám.

Akce „Sít periodik v Bretani“ konkrétně spočívá v zavedení, díky síti zařízení, technické a programové infrastruktury řídicí databázi představovanou články z periodik a studiemi zabývajícími se Bretaní, aby bylo možno zpřístupnit formou Internetu kvalitní informace o tomto regionu těm, kteří rozhodují (volení zástupci, ředitelé podniků, apod.). Jedná se o činnost, která podporuje a posiluje kvalitu informovanosti a rozhodování těch, kteří rozhodují v hospodářské oblasti za účelem lepší konkurenceschopnosti podniků.

Regionální prefektura oznámila žalobkyni napadené rozhodnutí až po podpisu dvou úmluv o poskytnutí grantu.

Na podporu svých tvrzení se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů. První vychází z pochybení v odůvodnění, druhý shro-

mažduje argumenty vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a třetí vychází z porušení povinnosti odůvodnění.

Žalobkyně v tomto ohledu konkrétně uplatňuje, že:

- oproti tomu, co tvrdí žalovaná, se její sídlo nachází v uznatelné zóně, jelikož v rámci akce 215, priority A není stanovena žádná podmínka týkající se sídla příjemce, a kde v projednávaném případě dotyčná zóna pokrývá celou zónu 5b, tedy „venkov a pobřeží“ Bretaně. Na druhé straně akce 215 odděleně vyjmenovává „sdružení a orgány hospodářského rozvoje“, což ukazuje, že oba pojmy nemohou být zaměňovány;
- Úmluva o poskytnutí grantu podepsaná mezi žalobkyní a prefekturou dne 31. prosince 2001 zahrnovala přesná ujištění, která vyvolala u žalobkyně opodstatněné naděje ohledně dalšího trvání dotčené operace. Navíc grant Evropské unie ve výši 10.976 EUR byl žalobkyni skutečně vyplacen v březnu 2002 na základě programu 5b;
- použitelná právní úprava Společenství nijak neodkazuje na možnost zrušení grantu ani na žádost o vrácení grantu z EFRR;
- napadené rozhodnutí se spokojuje s nedostatečným odkazem na výhradu učiněnou Commission interministérielle de coordination des contrôles [Interministerická komise koordinace kontrol], ale neobsahuje podrobná a dostatečná vysvětlení, která by umožnila pochopit důvody, pro které Komise měla za to, že dotčená operace není uznatelná.

**Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Christosem
Michailem proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-486/04)

(2005/C 57/55)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Christosem Michailem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Haralambosem Meidanisem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí žalované ze dne 20. března 2004, které implicitně zamítá žádost o pomoc na základě článku 24 služebního řádu podanou žalobcem dne 20. listopadu 2003 a rozhodnutí žalované ze dne 13. září 2004, které zamítá stížnost podanou žalobcem;

— rozhodl o nákladech řízení podle práva.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Komise, podal dne 20. listopadu 2003 žádost o pomoc na základě článku 24 služebního řádu, ve které uplatňoval, že byl obětí mentálního obtěžování ze strany administrativy Komise. Ve své žalobě žádá zrušení rozhodnutí, které implicitně zamítá tuto žádost, jakož i rozhodnutí, které zamítá stížnost podanou na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

Žalobce vytýká žalované, že nevyhověla jeho stížnostem o údajných nesrovnalostech v oblasti ověřování a kontroly společného financování Společenství, ale naopak právě na základě jeho stížností přijala postoj směřující k jeho zastrašení a ohrožení jeho služebního postupu. Na podporu své žaloby se opírá o články 12a, 21a, 22b a 24 služebního řádu, ustanovení finančního nařízení, zásady řádné finanční správy a ochrany finančních zájmů Společenství, zásady spravedlivého a rovného zacházení s personálem, jakož i zjevně nesprávného posouzení Komise.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Falcon Sporting AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-487/04)

(2005/C 57/56)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. prosince 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) podaná společností Falcon Sporting Goods AG, se sídlem v Zug (Švýcarsko), zastoupenou Jörg Weigellem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí R 176/2004-2 druhého odvolacího senátu Úřadu ze dne 29. září 2004;

— uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství

Slovní ochranná známka „BIN LADIN“ pro výrobky a služby uvedené ve třídách 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 a 41 – přihláška č. 2 223 907

Rozhodnutí průzkumového referenta:

Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody:

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení Rady č. 40/94. Žalobkyně uplatňuje, že zápis ochranné známky není v rozporu s veřejným pořádkem ani s dobrými mravy.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Falcon Sporting Goods AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-488/04)

(2005/C 57/57)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 15. prosince 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) podaná společností Falcon Sporting Goods AG, se sídlem v Zug (Švýcarsko), zastoupenou Jörg Weigellem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí R 177/2004-2 druhého odvolacího senátu Úřadu ze dne 29. září 2004;

— uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství Obrazová ochranná známka „BIN LADIN“ arabskými písmeny, pro výrobky a služby uvedené ve třídách 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 a 41 – přihláška č. 2 224 160

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení Rady č. 40/94. Žalobkyně uplatňuje, že zápis ochranné známky není v rozporu s veřejným pořádkem ani s dobrými mravy.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2004 Wineke Neirinck proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-494/04)

(2005/C 57/58)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Wineke Neirinck, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Georgem Vandersandenem, Laure Levi a Aurore Finche-lstein, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí, s jehož obsahem byla žalobkyně seznámena při schůzi oddělení OIB.1 (Úřad pro infrastrukturu a logistiku v Bruselu – Provádění politiky nemovitostí), ze dne 4. března 2004, podle něž byl vybrán jiný uchazeč na místo právníka v oblasti politiky nemovitostí u OIB, o které se žalobkyně ucházela;
- zrušil potvrzující rozhodnutí ze dne 9. března 2004, kterým bylo žalobkyni sděleno, že se její žádost zamítá;
- zrušil následné rozhodnutí ze dne 27. dubna 2004, kterým bylo žalobkyni sděleno, že neuspěla v ústní zkoušce a potvrzeno tak jmenování jiné osoby;

— v každém případě přiznal 30.000 eur, z důvodu náhrady nemajetkové a majetkové újmy, která žalobkyni vznikla, přičemž je tato částka odhadnuta prozatímně ex aequo et bono;

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, v dané době dočasná zaměstnankyně Komise u Úřadu pro infrastrukturu a logistiku v Bruselu, zažádala o místo právníka v oblasti politiky nemovitostí u OIB. Svou žalobou se domáhá zrušení rozhodnutí, jimiž se zamítá její žádost a jmenuje na dotyčné místo jiná osoba, jakož i náhrady údajné nemajetkové a majetkové újmy.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává porušení služebního zájmu, obecných zásad nestrannosti, objektivit a zákazu diskriminace, transparentnosti a uvedení odůvodnění, jakož i zneužití řízení. Žalobkyně uplatňuje, že o výběru jmenované osoby na dotčené místo bylo rozhodnuto nelegálním postupem a že tomuto výběru nepředcházela žádná srovnávací přezkoumání zásluh této osoby a zásluh žalobkyně. Ve stejné souvislosti se žalobkyně dovolává zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení povinnosti řádné péče a řádného úředního postupu. Žalobkyně se rovněž dovolává porušení obecné zásady rovného zacházení, když naráží na skutečnost, že všichni dočasní a pomocní zaměstnanci OIB, jejichž platnost smluv uplynula dne 1. května 2004, zůstali, s výjimkou žalobkyně, u OIB i po tomto datu.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Belfass proti Radě Evropské unie

(Věc T-495/04)

(2005/C 57/59)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Belfass, se sídlem v Bruselu, zastoupenou Lucasem Voglem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí přijaté Generálním sekretariátem Rady Evropské unie, kterým byly odmítnuty dvě nabídky předložené žalobkyní v rámci výběrového řízení UCA 033/04 směřující k udělení zakázky pro poskytování úklidu a údržby dvou kancelářských budov nacházejících se v Bruselu;

— uložil žalované náhradu škody 1 481 317,65 EUR zvýšenou o úroky vypočítané podle sazby 7 % ročně od podání projednávané žaloby, s výslovnou výhradou pozdějšího zvýšení, snížení nebo upřesnění;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci žalobkyně, společnost specializovaná na úklid kanceláří, která od 1. ledna 1998 zajišťuje úklid některých kanceláří Generálního sekretariátu Rady, odporuje odmítnutí žalovanou dvou nabídek předložených žalobkyní v rámci zakázky na uzavření smlouvy o úklidu a různých službách v budovách „Woluwe Heights“ (část 1) a „Frère Orban“ (část 2).

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje:

— Existenci zjevně nesprávného posouzení v projednávané věci v rozsahu, v němž žalovaná pro odmítnutí nabídky v rámci části 1 tvrdí, že průměrná hodinová sazba vyplývající z této nabídky je nižší než minimální mzda upravená Union générale belge du nettoyage pro kategorii 1A k datu 1. července 2004, zatímco přesná analýza čísel z nabídky žalobkyně ukazuje, že průměrná hodinová sazba, která z ní vyplývá, je vyšší než minimální číslo stanovené Union générale belge du nettoyage;

— Porušení zásad řádné správy, zákazu diskriminace a existenci zjevně nesprávného posouzení v projednávané věci v rozsahu, v němž byla nabídka týkající se části 2 odmítnuta bez dalšího přezkumu z jediného důvodu, že celkový počet pracovních hodin upravených v této nabídce je nižší o více než 12,5 % oproti průměru hodin vyplývajících z ostatních nabídek shromážděných v rámci dotýčné zakázky, přičemž napadené rozhodnutí tím, že přijalo toto kritérium, zvýhodňuje dražší nabídky, které obsahují fakturaci velkého počtu hodin bez objektivního užitku.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd proti Radě Evropské unie

(Věc T-498/04)

(2005/C 57/60)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské Unie Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd, se sídlem v Jiande City (Čínská lidová republika), zastoupenou D. Horovitzem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil článek 1 napadeného nařízení v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení nařízení Rady (ES) č. 1683/2004 ze dne 24. září 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu glyfosátu pocházejícího z Čínské lidové republiky ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyně. Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství na ni náležitě nepoužily kritéria tržního hospodářství.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení č. 384/96 ⁽²⁾, ve znění změn.

Žalobkyně tvrdí, že Rada v napadeném nařízení neuvedla, že došlo k podstatnému státnímu zásahu do obchodních rozhodnutí žalobkyně. Podle žalobkyně Rada rovněž nepoužila správný práh pro posouzení, zda byla kritéria zakotvená v čl. 2 odst. 7 písm. c) splněna. Žalobkyně tvrdí, že údajné právo státu zasahovat do obchodních rozhodnutí společnosti, bez konkrétní zace nebo výkonu tohoto údajného práva, bylo faktorem, ze kterého je možné vyvodit, že první kritérium čl. 2 odst. 7 písm. c) nebylo splněno. Žalobkyně dále uplatňuje, že předložené důkazy jasně prokázaly, že rozhodnutí žalobkyně o cenách, výdajích a vstupech odpovídaly signálům trhu odrážejícím nabídku a poptávku, a že v tomto ohledu neexistoval žádný státní zásah.

Zadruhé se žalobkyně dovolává porušení odstavce 6 přílohy II Antidumpingové dohody Světové obchodní organizace a čl. 18 odst. 4 nařízení č. 384/96, jakož i závazku ochrany zákonných práv žalobkyně. Žalobkyně tvrdí, že její zákonná a procesní práva byla porušena tím, že nebyla informována o důvodech pro odmítnutí jejích důkazů, že jí nebylo umožněno poskytnout další informace, a že nebyly zveřejněny důvody pro odmítnutí námitek, které předložila.

Nakonec se žalobkyně dovolává porušení legitimní důvěry tím, že orgány Společenství neposkytly urychlené rozhodnutí ohledně žádosti o statut tržního hospodářství žalobkyně.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Hammarplastem AB proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-499/04)

(2005/C 57/61)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Hammarplastem, se sídlem v Tingsryd (Švédsko), zastoupenou R. Almarazem Palmerem, advokátem.

Steninge Slott AB, se sídlem v Märsta (Švédsko), byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. října 2004 ve věci R 394/2003-2;
2. uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) zamítnout zápis názvu STENINGE SLOTT jako ochranné známky Společenství ve vztahu k výrobkům ve třídě 21, pro který byl zápis schválen;
3. uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a vedlejšímu účastníku řízení, Steninge

Slott AB, náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně, včetně nákladů vztahujících se k řízení před druhým odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Steninge Slott AB

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „STENINGE SLOTT“ pro výrobky ve třídě 21 (výrobky ze skla atd.)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní ochranná známka „STENINGE KERAMIK“ pro výrobky ve stejné třídě

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání připuštěno

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 b) nařízení 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. prosince 2004 Stéphanem Lopparellim proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-502/04)

(2005/C 57/62)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Stéphanem Lopparellim, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí o přidělení prioritních bodů žalobci za hodnocený rok 2003, jakož i rozhodnutí nezapsat jeho jméno na seznam úředníků povýšených do platové třídy A5 za tento rok;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává zaprvé porušení článků 5, 7, 26, 43 a 45 jednacího řádu, jakož i zásady spojitosti mezi platovou třídou a zaměstnáním a zásady služebního postupu. Zadruhé se žalobce dovolává zasluh všech úředníků stejné platové třídy na rovném základě, čímž došlo k porušení článků 5, 7, 43 a 45 jednacího řádu a zásady služebního postupu.

Žaloba podaná dne 27. prosince 2004 José Pedrem Pessoaem e Costa proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-503/04)

(2005/C 57/63)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství José Pedrem Pessoaem e Costa, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2003, jímž se zamítá žalobcovo přeložení k Evropskému monitorovacímu centru pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA),
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Komise, požádal o přeložení k Evropskému monitorovacímu centru pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA). Poté, co byla tato žádost zamítnuta, podal u Soudu žalobu ⁽¹⁾, na jejímž základě byl tento akt ⁽²⁾ zrušen. Následně

po tomto zrušení se žalovaná znovu zabývala žalobcovou žádostí a opět ji napadeným rozhodnutím zamítla.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává článku 233 ES, porušení zásady proporcionality a povinnosti odůvodnit rozhodnutí, jakož i nesprávného právního posouzení. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí pouze opakuje argumenty uvedené v prvním, Soudem zrušeném, zamítavém rozhodnutí, aniž by poskytovalo jakékoli vysvětlení, které by umožňovalo zjistit, zda zamítnutí žalobcovy žádosti vychází ze zhodnocení jednotlivých existujících zájmů, jak to požadoval Soud ve svém rozsudku. Komise se dále nesprávně domnívala, že by žalobcovo přeložení mělo za následek skončení disciplinárního řízení, které bylo vůči němu zahájeno. A konečně žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je protiprávní z toho důvodu, že si Komise přisvojila posuzovací pravomoc výběrové komise EMCDDA, když ve své odpovědi na žalobcovu stížnost tvrdila, že není vyloučeno, že by byl výsledek výběru uskutečněného EMCDDA jiný, kdyby jeho výběrová komise byla informována o obviněních, která jsou proti němu vznesena.

⁽¹⁾ Věc T-166/02, Úř. věst. C 180, 27.7.2002, s. 32.

⁽²⁾ Rozsudek Soudu ze dne 13. března 2003, Úř. věst. C 124 ze dne 24.5.2003, s. 20.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2004 S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-504/04)

(2005/C 57/64)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 29. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.), se sídlem v Neapoli, zastoupenou S. Ravennou, a směřující ke zrušení rozhodnutí přijatého Komisí dne 16. března 2004 ⁽¹⁾ podle čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce a čl. 86 odst. 2 ES, které povoluje režim podpor poskytnutých Italskou republikou státnímu podniku námořní přepravy Caremar (Gruppo Tirrenia), s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

Tato ustanovení:

1. zrušil čl. 3 odst. 1 v rozsahu, ve kterém povoluje podpory poskytnuté Caremar pro poskytování služeb osobní lodní přepravy na trase Neapol Beverello – Kapri od 1. ledna 1992, a nařídil vrátit podpory neoprávněně získané od 6. srpna 1989;
2. zrušil čl. 3 odst. 2 písm. a) v rozsahu, ve kterém upravuje zrušení podpor pro pravidelné služby „rychlé osobní přepravy“ na trase Neapol Beverello – Kapri od 1. září 2004 a ne od 6. srpna 1989, a současně nařídil vrátit podpory neoprávněně získané Caremar od tohoto dne;
3. nařídil výkon povinnosti snížit objem „rychlé“ osobní přepravy Caremar po zrušení příslušných služeb od 1. ledna 2005;
4. podpůrně, v rozsahu, ve kterém by Soud nezrušil čl. 3 odst. 1, ve lhůtách uvedených v bodě 1):
 - a) nařídil vrácení podpor neoprávněně získaných Caremar za 29 měsíců v období mezi 6. srpnem 1989 a 1. lednem 1992, datum nabytí účinnosti povolení;
 - b) zrušil ustanovení odst. 2 písm. d) v rozsahu, ve kterém nepožaduje, aby náklady a nadměrné náklady vzniklé v souvislosti s povinností veřejné služby svěřené Caremar, jakož i částka podpor ročně poskytovaných, byly zveřejněny;
 - c) zrušil článek 5 v rozsahu, ve kterém neupravuje předběžnou oznamovací povinnost podpor spojených se změnou sazeb uskutečňovanou Caremar, včetně skupinových slev;
5. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalující společnost, která se po rozhodnutí regionu Kampánie ze dne 14. prosince 2001 domnívala, že jí budou svěřeny přesné povinnosti veřejné služby, bez jakéhokoli nároku na odškodnění, se brání rozhodnutí Komise ze dne 16. března 2004 o státních podporách členského státu poskytovaných Italskou republikou námořním společnostem Adriatica, Caremar, Siremar a Toremar (Grupo Tirrenia) (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), pokud jde zejména o ustanovení týkající se trasy Neapol Beverello – Kapri, uvedené v čl. 3 odst. 1 a 2 písm. a) napadeného rozhodnutí.

- povolují podpory poskytované Caremar pro poskytování služeb osobní lodní přepravy na trase Neapol Beverello – Kapri od 1. ledna 1992, a
- upravují zrušení podpor pro pravidelné služby „rychlé osobní přepravy“ na trase Neapol Beverello – Kapri, ale pouze od 1. prosince 2004.

Podle žalobkyně povolení podpor určených k hrazení nadměrných nákladů povinnosti veřejné služby svěřené státnímu podniku Caremar je protiprávní v rozsahu ve kterém podmínky stanovené právní úpravou nejsou v dané věci splněny. V tomto ohledu by se jednalo o porušení čl. 86 odst. 2 ES, nařízení Rady (EHS) č. 3577/1992 ze dne 7. prosince 1992, jakož i povinnosti stanovit dostatečné a neprotichůdné důvody.

Žalobkyně konkrétně uplatňuje, že

- na trase Neapol Beverello – Kapri vždy působily dvě soukromé námořní společnosti (N.L.G. a S.N.A.V.), které poskytovaly celoročně služby zcela srovnatelné, ne-li totožné; s přihlédnutím k silám trhu, přidělení povinnosti veřejné služby Caremar není vůbec nutné;
- nicméně služby zajišťované těmito dvěma soukromými společnostmi byly rovněž předmětem veřejnoprávní úmluvy uložené regionem Kampánie, stanovující přesné povinnosti veřejné služby co se týče jízdního řádu, sazeb, pravidelnosti, návaznosti, typu loďstva a kvality služeb, které jsou podobné nebo stejné jako povinnosti veřejné služby svěřené Caremar;
- v rámci poskytování těchto služeb Caremar utrpěl od roku 1974 značnou ztrátu spojenou s podnikáním odškodněnou prostřednictvím významných podpor nazvaných „roční podpory na obnovu hospodářské rovnováhy“ (soukromé společnosti jsou na základě výslovného rozhodnutí regionu Kampánie vyňaty z poskytování jakýchkoliv podpor);

- jelikož náklady na veřejnou službu svěřenou Caremar nebyly určeny na základě veřejné nabídky, Komise musela pro posouzení vhodné povahy podpor poskytnutých státnímu podniku provést analýzu nadměrných nákladů, kde odkazovala na nadměrné náklady spojené s podnikáním středně velkého podniku poskytujícího obdobné služby (např. náklady nesené konkurenčními soukromými podniky na téže trase Neapol – Kapri).

Konečně Komise se rovněž dopustila zneužití pravomoci v rozsahu, ve kterém zavedla v napadeném rozhodnutí kritéria rozdělení trhu, která tím, že zavedla dočasně rozlišení mezi službami poskytovanými námořní dopravou a službami rychlých útvarů, zavedla povolení režimu podpor fungování ve prospěch námořních přepravních služeb poskytovaných Caremar, režim, který by jinak nebyl nikdy prohlášen za slučitelný, s přihlédnutím ke konkurenci soukromých společností působících v podmínkách zcela srovnatelných s podmínkami služeb osobní přepravy.

(¹) Rozhodnutí dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

Žaloba podaná dne 4. ledna 2005 Guidem Strackem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-4/05)

(2005/C 57/65)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství panem Guidem Strackem, Wasserliesch (Německo), zastoupeným advokátem R. Schmittem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil usnesení OF/2002/0356 ze dne 5.2.2004 o zastavení vyšetřování OLAF a Final Case Report (spisová značka: NT/srD(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004), na jehož základě bylo toto usnesení vydáno;
- uložil žalované obnovit toto vyšetřování a vypracovat nový Final Case Report a nahradit všechny soudní a jiné náklady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Komise, informoval generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) o tom, že se v souvislosti se svou službou na Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství dozvěděl o skutečnostech, podle kterých se dá předpokládat existence závažných nedostatků. Následně započaté vyšetřování OLAF bylo zastaveno napadeným rozhodnutím.

Žalobce nejdříve uplatňuje, že jeho žaloba je přípustná, neboť napadené rozhodnutí tím, že mu odebrá status oznamovatele vnitřních nedostatků (anglicky „Whistleblower“), má i pro něj závazné právní účinky.

K odůvodnění své žaloby uvádí, že OLAF neúplně vyšetřil oznámený skutkový stav a učinil svévolné rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 11. ledna 2005 Komisí Evropských společenství proti Parthenon A.E.

(Věc T-7/05)

(2005/C 57/66)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. ledna 2005 žaloba podaná proti Parthenon – Anonimos Etairia Ikononikon – Touristikon – Viomikhanikon – Emporikon kai Exagogikon Ergasion Komisí Evropských společenství, zastoupenou Dimitriosem Triantafillouem, právním poradcem, ve spolupráci s Nikolaosem Korogiannakisem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. uložil žalované zaplatit částku 325 452,80 EUR, z čehož 259 800 EUR je dlužnou jistinou a 65 652,80 EUR jsou úroky do 10. ledna 2005;
2. uložil žalované zaplatit dále denní úrok ve výši 71,18 EUR až do úplného vyrovnání dluhu;
3. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství zastoupené Evropskou komisí uzavřelo se žalovanou jakožto koordinátorem a členem konsorcia smlouvu, jež tvořila součást provedení ustanovení o zvláštním programu „výzkumu, technologického vývoje a pokusů v oblasti zemědělství a rybolovu“. Konkrétně se smlouva týkala realizace projektu nazvaného „vývoj nových postupů při čištění a loupání ovoce“ a měla být provedena do 24 měsíců ode dne 1. září 1998. Podle smlouvy se Komise zavázala k finančním příspěvkům směřujícím k náležitému provádění projektu ve výši 50 % přípustných výdajů, přičemž maximální částka příspěvku dosahovala 433 000 ECU.

Vzhledem k tomu, že práce nebyly ukončeny ve stanovené lhůtě (31. srpna 2000) a že žalovaná nepředložila vědeckou zprávu a vyúčtování výdajů, jak bylo ujednáno ve smlouvě, Komise se rozhodla ukončit smlouvu s účinností od 24. ledna 2001. Následná korespondence mezi žalovanou a Komisí neodhalila podle Komise nové skutečnosti, které by mohly změnit obsah rozhodnutí Komise.

Svoji žalobou se Komise domáhá navrácení částky, kterou zaplatila žalované jako zálohu v rámci finančního příspěvku na výkon prací, a zaplacení úroků dlužných z této částky, v souladu s příslušnými ustanoveními řeckého práva použitelnými podle smlouvy.

Rozhodnutí průzkumového referenta:

Zamítnutí přihlášky ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody:

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Výmaz věci T-313/01 ⁽¹⁾

(2005/C 57/68)

(Jednací jazyk: řečtina)

Žaloba podaná dne 18. ledna 2005 Wimem De Waele proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-15/05)

(2005/C 57/67)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 18. ledna 2005 předložena žaloba proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Wimem De Waele, s bydlištěm v Bruggách (Belgie), zastoupeným Paulem Maeyaertem a Samuelem Granatou.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- změnil a prohlásil za částečně neplatné napadené rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 16. listopadu 2004 (věc R 820/2004-1), především pokud jde o zboží ze třídy 18 „střevo pro uzeniny“ a alespoň do té míry, v jaké se vztahuje na zboží „střevo pro uzeniny určená pro odběratele, kteří jsou podnikatelé“.
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Dotčená ochranná známka Společenství:

Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru podlouhlého tvaru se zleva doprava vedoucími rýhami, které tvoří geometrické kosoúhelníkové vzory, pro zboží třídy 18, 29 a 30 – přihláška č. 3 050 531

Usnesením ze dne 25. listopadu 2004 rozhodl předseda čtvrtého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-313/01, R proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 16.2.2002.

Výmaz věci T-386/03 ⁽¹⁾

(2005/C 57/69)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 15. prosince 2004 rozhodl předseda Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-386/03, Deutsche Telekom proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 7.2.2004.

Výmaz věci T-103/04 ⁽¹⁾

(2005/C 57/70)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 23. listopadu 2004 rozhodl předseda čtvrtého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-103/04, Peter Ritzmann proti Komisi Evropských společenství.

Výmaz věci T-324/04 R

(2005/C 57/71)

(Jednací jazyk: francouzština)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

Usnesením ze dne 15. prosince 2004 rozhodl předseda Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-324/04 R: F proti Komisi Evropských společenství.

III

(Oznámení)

(2005/C 57/72)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 45, 19.2.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 31, 5.2.2005

Úř. věst. C 19, 22.1.2005

Úř. věst. C 6, 8.1.2005

Úř. věst. C 314, 18.12.2004

Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
